

THE CHURCH WEEKLY

ചർച്ചവീകിലി

ദേശപ്രതി 2.൩

വാല്യം X

...

1956 സെപ്റ്റംബർ 30 ഞായർ

...

ലക്കം 38

Editorial

അപ്രമാദിത്വമുള്ള പ്രമാദങ്ങൾ

വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ നാം ഏറ്റു പറയുന്ന ഏകസഭ ലോകത്തിൽ ഇന്നു യാഥാർത്ഥ്യമായി തീരുന്നതിന് റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ ഒരു വലിയ വിലങ്ങുതടി തന്നെയാണ്. ആ സഭയുടെ നേട്ടങ്ങളെ യൊ ക്രിസ്തീയ സാക്ഷിയെയൊ ലോകവ്യാപ്തിയെയൊ വിഗ്നിച്ചുകൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ ഇതു പറയുന്നത്. കിഴക്കൻ സഭകളുടെ വീക്ഷണകോണത്തിൽ സഭകളുടെ ഐക്യത്തിനു റോമാസഭ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന ചില പ്രതിബന്ധങ്ങളെ പരാമർശിക്കുന്നത് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ വശത്തെപ്പറ്റി മാത്രം ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുകയാണ്.

കിഴക്കൻ സഭകളുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നു റോമാസഭ വേർപെട്ടശേഷം ആ സഭ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള പുതിയ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനങ്ങളാണ് സഭാ ഐക്യത്തിനു പ്രധാനമായ പ്രതിബന്ധമായി നിലകൊള്ളുന്നത്. 1870-ൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട "മാർ പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വ" മാണ് ഇവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്ന്. സഭയെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്, ഔദ്യോഗികമായി, വിശ്വാസം സന്മാർഗ്ഗം ഇവ സംബന്ധിച്ച് മാർപാപ്പാ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ തെറ്റു പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിക്കുകയില്ല എന്നുള്ളതാണ് അപ്രമാദിത്വവരത്തിന്റെ അർത്ഥം. ഈ പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടായകാലത്തു് അനേകം റോമൻ കത്തോലിക്കാ പണ്ഡിതന്മാർ അതിനെ എതിർത്തിരുന്നു എന്നുള്ളതു ചരിത്ര സത്യമാണ്. ആ സഭയുടെ ഒരു വിഭാഗം

പാപ്പായുടെ ആധിപത്യത്തിൽ നിന്നു വേർപെടുന്നതിനും ഇതിടയാക്കി. അപ്രമാദിത്വം അവകാശപ്പെടാവുന്ന എത്ര പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഇതിനകം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി റോമാ പണ്ഡിതന്മാർ തമ്മിൽ ഇന്നും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടു്. മൂന്നു മുതൽ ഒൻപതുവരെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു എന്നു പറയുന്നവരുണ്ടു്. കർത്താവിന്റെ എല്ലാ ശിഷ്യന്മാക്കും അപ്രമാദിത്വവരം ഉണ്ടായിരുന്നതായി റോമാസഭ പറയുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ റോമാസഭയുടെ തലവനു മാത്രമല്ല അപ്രമാദിത്വമുള്ളതു് എന്നു് അവർ സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. അപ്രമാദിത്വമുള്ള സഭാതലവന്മാരുടെ അവകാശവാദങ്ങളും പഠിപ്പിക്കലുകളും പരസ്പര വിരുദ്ധമായി വരുന്നത് എങ്ങനെ പൊരുത്തപ്പെടുത്തും? റോമാ ബിഷപ്പിനുള്ള അപ്രമാദിത്വത്തിനു മാറ്റുകമെന്നു പറയുമോ എന്നോ! മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച പ്രകാരം മാർപ്പാപ്പായെ, തെറ്റു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിന് ദൈവം അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നു പറയുന്നതിന്റെ രേഖയും സകല മനുഷ്യക്കും ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം (Free will) സഭാതലവനിൽ നിന്നു് എടുത്തുകളയുന്ന എന്നാണ്. യേശുക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്തിയ ദൈവസ്വഭാവത്തിനു് ഇതു വിരുദ്ധമാണു് എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ദണ്ഡവിമോചനം നൽകുന്നതിനടിസ്ഥാനമായ ഉപദേശമാണു് റോമാസഭ സ്വയമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം. കൃ

പ പ്രാപിക്കുന്നതിനതകുന്ന സ്ഥിതിയിൽ കഴിയുന്നവർക്കു്—സത്യകമ്പസാരം നടത്തി പാപമോചനം പ്രാപിച്ചവർക്കു്—ചില പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്തുക, പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുക മുതലായ സൂക്തങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമായി ഏതാനും നാളത്തെ ദണ്ഡവിമോചനം ബസ് പൂർക്കാനായിൽ നൽകുന്നതിനു സഭയ്ക്കുവകാശമുണ്ടു് എന്നാണ് ഈ ഉപദേശം. മരിച്ചുപോയവർക്കുവേണ്ടിയും ഇതുപയോഗപ്പെടുത്താം. 100 ദിവസത്തെ ദണ്ഡവിമോചനം നൽകുന്നതിനു ബിഷപ്പിനും, 200 ദിവസത്തേക്കു് ആർച്ചബിഷപ്പിനും, 300 ദിവസത്തേക്കു് കർദ്ദിനാളിനും അതിൽകൂടുതൽ കാലത്തേക്കു് പാപ്പാക്കുമാത്രവും അധികാരമുണ്ടെന്നാണ് റോമാസഭയുടെ ക്രമീകരണം. റോമാസഭയ്ക്കു് ഈ ഉപദേശം ഒരു വലിയ ആദായമാർഗ്ഗമായി ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നുണ്ടു്. മരണാനന്തരമുള്ള അവസ്ഥയിൽ ലോകത്തിലേതുപോലെ ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും ഉള്ളതായി കണക്കാക്കുന്നതു് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നെ അർത്ഥശൂന്യമാണു്. സമയക്രിപ്തങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിനു മാത്രമുള്ളതാണു്. മനുഷ്യമനസ്സിനു പുറത്തു് മായി ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതായ ദൈവികരഹസ്യങ്ങളുണ്ടു്. അവയെ കണക്കും തക്കശാസ്ത്രവും പോലെ കൈകാര്യം ചെയ്തു് പട്ടികകളും വിലകളും നിർമ്മിക്കുന്നതു് റോമാസഭയുടെ പതിവാണ്. അതൊരു ലത്തീൻ മനോഭാവമാണെന്നുപോലും പറയാം. പക്ഷെ അതു ക്രിസ്തുസഭയുടെ പ്രത്യേക ലക്ഷ്യം

ണമായികരുതാൻ പ്രയാസമാണ്. പരിശുദ്ധന്മാരുടെ സംസർഗ്ഗത്തെ പ്പറിയുള്ള റോമാസഭയുടെ മനോഭാവം കിഴക്കൻ സഭകൾക്ക് ആശങ്ക നൽകുന്നതാണ്. വി. കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ച് 1854-ല്യം അതിനു ശേഷവും ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മരക്ഷസ്ത്രാവശ്യമായ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഇക് കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടു. പരിശുദ്ധന്മാരുടെ സംസർഗ്ഗത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും—ക്രിസ്തീയ സംസർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രകടനം പ്രാർത്ഥനയാണ്— വിശ്വസിക്കുന്നതും, ഫാത്തിമായിലെ പ്രതിമ വിമാനമാർഗ്ഗം പ്രദർശനത്തിനുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതും തമ്മിൽ വളരെ ദൂരമുണ്ട്. പ്രായോഗികമായി, സാധാരണ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അന്യവിശ്വാസങ്ങൾക്കും ദുരാചാരങ്ങൾക്കും റോമാസഭയുടെ ഈ ഉപദേശങ്ങൾ വഴിതെളിച്ചിട്ടുണ്ട്. താത്വികമായ അവരുടെ സാധ്യകരണങ്ങൾ അന്യവിശ്വാസങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞേക്കാം. ഹിന്ദുക്കളുടെ വിഗ്രഹാരാധനയെക്കുറിച്ചും ഇതു പറയാവുന്നതായിരിക്കും.

റോമാസഭ കിഴക്കൻ സഭകളെക്കാൾ ലോകവ്യാപകമാണെന്നും, കൂടുതൽ സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തുന്നതിനു കഴിവുള്ളതാണെന്നും അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആ വ്യാപ്തിക്കനുസരണമായ ദോഷങ്ങളും കാണുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളതും ഓർക്കേണ്ടതാണ്. മാൾട്ടാ, റെഡ്യിൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ അകത്തോലിക്കരോടുള്ള കത്തോലിക്കാ മനോഭാവം അക്രൈസ്തവമാണെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. കത്തോലിക്കർ കുറവായിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ ധാർമ്മിക വാദം എത്ര ശക്തിയുള്ളതു! പക്ഷെ, കത്തോലിക്കർ ന്യൂനപക്ഷമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ പ്രമാണം അവർ ഓക്കാറൊള്ളൂ എന്നതാണു സത്യം. കൊളംബിയ, തെക്കെ അമേരിക്ക എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ തുടർച്ചയായ വാഴ്ചയുടെ ഫലം ഭയാനകമാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സുകളെ കത്തോലിക്കാ സഭ പുണ്യമായി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന്റെ ഫലം ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെള്ള സാമ്പാർശ്ശികവും ധാർമ്മികവുമായ അധഃപ

ഔഷധങ്ങളും അവയുടെ ഉചിതമായ ഉപയോഗവും നമ്പർ 4.

ആൻറിസെപ്റ്റിക്സ്

(ഡോ. ഷെയ്ൻ തോസൺ)

ഇൻഡ്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ അസോസിയേഷൻ പ്രിവൻറിവ് മെഡിസിൻ കമ്മിറ്റി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്:—

കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ലേഖനങ്ങളിലും വിചിന്തനം ചെയ്തതു രോഗാണുക്കൾ മൂലമുണ്ടാകുന്ന ചില രോഗങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ്. ഇപ്പോൾ ചിന്തിക്കുന്നത് അണുക്കൾ മുറിവിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു മൂലമുണ്ടാകുന്ന നാശത്തെ പ്പറിയും രോഗാണുക്കൾ മുറിവിൽ കയറാതെ തടയുന്നതിനെപ്പറ്റിയുമാണ്.

ഒരു ശതാബ്ദത്തിനു മുമ്പ് ആശുപത്രികൾ സുഖപ്രദമായ സ്ഥലങ്ങളല്ലായിരുന്നു. ആശുപത്രിയിൽ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു ചേരുന്നവരിൽ പകുതിയും മരിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു ചതുരന്മാർ ശസ്ത്രക്രിയയോ ആണെ

ങ്കിൽ മുറിവ് ആദ്യം നോക്കുമ്പോൾ കഴപ്പുള്ളതുതല്ലായിരിക്കും. എന്നാൽ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പഴുപ്പ് ഉണ്ടാകുന്നു. അങ്ങനെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ ആ മുറിവുള്ള ഭാഗം സെപ്റ്റിക്കാണെന്നു പറയാം. സെപ്റ്റിക്കായ മുറിവുകൾ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനു ദീർഘകാലം വേണ്ടിവരും. മുറിവ് കാലിലോ കൈയിലോ ആണെങ്കിൽ മുറിവിന്റെ താഴെയുള്ള ഭാഗം നിർജീവമാക്കാൻ തുടങ്ങിയെന്നുവന്നേക്കാം. അപ്പോൾ ദേഹത്തിന്റെ ബാക്കി ഭാഗത്തേയ്ക്കു പഴുപ്പ് കടന്നു ആ വ്യക്തിയുടെ ജീവൻ അപകടത്തിൽ ആകാതിരിപ്പാൻ ആ അവയവം മുറിക്കേണ്ടിവരും. എല്ലാ സെപ്റ്റിക്കാ മുറിവുകളിലെയും രോഗാണുക്കൾ രക്ത പ്രവാഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ശരീരത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലും വ്യാപിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. (രക്തത്തിൽ വിഷം കലരുക) ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം രോഗി മരിക്കുവാറും മൃതിയടയാനാണു് എളുപ്പം.

മുറിവുകൾ പഴുക്കാതെ ഏതെങ്കിലും വീയത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തുക എന്നതായിരുന്നു അടിയന്തര പ്രശ്നം. ഇതു മൂന്നു പേരുടെ പരിശ്രമഫലമായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു. മുന്തിരിച്ചാറു വായുവിൽ തുറന്നുവെച്ചിരുന്നാൽ പതം ആചിത്തയാകുമെന്നു ഫ്ലെയ്മിംഗ് തന്റെ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ പാസ്ചർ കണ്ടു പിടിച്ചു. വായു വഴി അണുക്കൾ മുന്തിരിച്ചാറിൽ കടക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണിതിന്റെ കാരണം. പഴുപ്പുണ്ടാകുന്ന രോഗാണുക്കൾ, ഡ്രോക്റ്റോബാർ, വിദ്യാത്ഥികൾ എന്നിവർ മുഖേന ഒരു രോഗിയിൽ നിന്നും മറ്റൊരാൾ ആളിലേക്കു പകരുന്നതു് ഓസ്ട്രിയക്കാരനായ ഡോ. സെമ്മൻ വീയിസ് കണ്ടുപിടിച്ചു. ആശുപത്രിജോലിക്കാർ അവരുടെ കൈകൾ അതിസൂക്ഷ്മവൃത്തിയാക്കുകയും ശുചിത്വമുള്ള വ

തനമാണെങ്കിൽ എവിടെയോ സാരമായ തകരാറുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. അന്തർദേശീയ ബന്ധങ്ങളിൽ ക്രിസ്തീയമായ മൂല്യങ്ങളെ റോമാസഭ പ്രത്യേകമായി മുറുകെ പിടിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനും സാധിക്കുകയില്ല. ഒരുദാഹരണം മാത്രം പറയാം. അബിസിനിയ ആക്രമിക്കുന്നതിനു് മുന്നോളിനി അയച്ചു പട്ടാളത്തെ മാർപാപ്പാ തിരുമേനി പ്രത്യേകം അനുഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായി. അബിസിനിയൻ ചക്രവർത്തി കത്തോലിക്കനല്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ഈ ഹീനകൃത്യത്തിനു് ഒരു കാരണമായിരുന്നെന്നു എന്തോ!

ദൈവത്തിന്റെ സഭാ ദൃശ്യമായി ഏക കൂട്ടായ്മയിൽ വരുന്നതിനു് ഇതര സഭകൾ റോമാസഭയിൽ ലയിക്കുകയല്ല റോമാസഭയുടെ വേർപാടിനുശേഷം അവർ സ്വയമായി വർത്തിച്ചു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നീക്കുകയാണ് ആദ്യത്തെ പടി. സഭകളുടെ അനൈകൃത്തിനു സഭാമാറ്റം എളുപ്പമാർഗ്ഗമായി കരുതുന്നവർ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ചിന്തകയും ബുദ്ധിപൂർവ്വം പഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

വനായ ഒരു മൃഗരാജൻ. രാജസ പ്രശസ്തിയുന്തിവേച്ചി ആ രാജോത്തമന്റെ പുറകിലായി ഒരു പെൺസിംഹവും മറ്റൊരു ആൺസിംഹവും സാവധാനം നടന്നുനീങ്ങി.

അങ്ങകലെ അഞ്ചാറു മനുഷ്യജീവികളെ കണ്ടതോടെ മൃഗരാജൻ ഭീഷണിസ്വരത്തിലൊന്നു ഗർജിച്ചു. ഇനിയും അധികം നേർമില്ലെന്നൊരു മുന്നറിയിപ്പുപോലെ. നേതാവ് മുമ്പിൽ നീങ്ങി. മറ്റൊരുവരും ചുറ്റിപ്പറ്റി നിന്നതേയുള്ളൂ.

“ഇവരെന്തു കുറമാണ് ചെയ്തത്?” ലൂക്കോസ് തെരക്കി.

യവനൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. “ഹം” രാജ്യദ്രോഹം. ചക്രവർത്തിയുടെ ദൈവത്വത്തെ അവർ തിഷ്ണിച്ചു. പട്ടാളത്തിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ അവർ വിസമ്മതിച്ചു.

“കാരണം?”

യവനൻ തോൾ ചലിപ്പിച്ചു: “അവരൊരുപ്രത്യേക മതാരാധകരാണ്. ക്രിസ്തുവെന്നോ മറ്റോ അവർ വിളിക്കുന്ന ഒരു വിചിത്ര ദൈവത്തെയാണ് അവർ ആരാധിക്കുക.”

“എന്തു? ക്രിസ്തു ഒരു യഹൂദനായിരുന്നുവല്ലോ. ഈ മനുഷ്യർ യഹൂദരല്ലല്ലോ.”

“നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി ഇത്രയധികം കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയതെങ്ങനെ?”

പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു ഗർജ്ജനം സംഭാഷണത്തിനുവിരമമിട്ടു. അവർ രംഗത്തേയ്ക്കു ദൃഷ്ടിപായിച്ചു.

ദീർഘകായനായ യുവാവു മാത്രമേ സമരം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള എന്തെങ്കിലും ശ്രമത്തിനു ഉദ്ദേശിച്ചുണ്ടുള്ളൂ. ആ യുവാവിന്റെ ഹൃദയവേദന ലൂക്കോസിനു മനസ്സിലാകുന്നതു പോലെ തോന്നി. ക്രമേണമേയ്ക്കു നഖങ്ങൾ തന്റെ പ്രിയതമയുടെ പേലവശാത്രത്തിൽ കുത്തിയിറക്കുന്ന ചിന്ത ആ പ്രേമശക്തമനു എത്ര ഹൃദയാതന്തുരമായിരിക്കും! യുവാവിൽനിന്നു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട ഹൃദയവേദന നിറഞ്ഞ വിലാപ ശബ്ദം സ്റ്റേഡിയത്തിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയ ആ മനുഷ്യമഹാസമൂഹത്തെ ഒരു നിമിഷത്തേയ്ക്കു ഞെട്ടിച്ചു. യുവാവു പെട്ടെന്നു കത്തിത്തുടങ്ങി. തന്റെ പ്രിയതമയെ ചുംബിച്ചു. അന്തിമമായ യാത്രപാച്ചിൽ. അനന്തരം രക്തിയിൽ ഒരു കുത്തം വലിച്ചുറി, യുവാവ്

മുമ്പോട്ടു നീങ്ങി, ഏകനായി ശത്രുപക്ഷത്തെ എതിരിടുന്നതിനു വേണ്ടി.

മൃഗരാജൻ മുറങ്ങുകൊണ്ടു മുമ്പോട്ടു നീങ്ങി, എടുത്തുചാടുന്നതിനു ആ യുവന തക്കംനോക്കി, യുവാവ് ഉദ്ദലമായ അടിവയറുനോക്കി കുത്തംചാണ്ടി. കുത്തം പള്ള തുളച്ചു കടന്നു. ഒരു അലർച്ചയോടെ മൃഗരാജൻ ഒന്നുകുതിച്ചു, താഴെവീണു. ഇതു കണ്ടു കാതരിയായ പെൺസിംഹം തിരിഞ്ഞു നടന്നു; മുന്നാമൻ, എന്താണു വേണ്ടതു എന്നു തിട്ടമില്ലാതെ പകച്ചു നിന്നുപോയി.

ജനക്കൂട്ടം യുവാവിന്റെ ധീരകൃത്യത്തിൽ അഭിനന്ദനം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ആവേശഭരിതരായി അട്ടഹസിക്കാനും ഹർഷാരവം മുഴക്കാനും തുടങ്ങി. യുവാവു ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ജയാളിയായി വരുമെന്നും, അവരുടെ കുറവും ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടു മെന്നും ലൂക്കോസു പ്രത്യാശിച്ചു. പെട്ടെന്നു ഗവർണ്ണർ കാഹളമുതുന്നവക്കു എന്നോ ആംഗ്യനിർദ്ദേശം നൽകുന്നതു കാണാനായി. ആശയ്ക്കു വകയുണ്ടെന്നും തന്നെ ലൂക്കോസിനു തോന്നി. പക്ഷേ, കാഹളം ധ്വനിച്ചതോടെ മൃഗങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മുറിയുടെ വാതിൽ വീണ്ടും തുറക്കപ്പെടുകയും ഒരു പരാം ക്ഷുദ്രാത്തരായ സിംഹങ്ങൾ ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടു രംഗസ്ഥലത്തേയ്ക്കു ചാടിയിറങ്ങുകയുമാണുണ്ടായതു്.

നിസ്സഹായരായ ആ ആറുപേർ എന്തെടുക്കാനാണ്? സിംഹങ്ങൾ തിഷ്ണിക്കരുണു അവരുടെ മേൽ ചാടിവീണു, തിമിഷങ്ങൾക്കകം അവരുടെ കഥ കഴിച്ചു.

ലൂക്കോസിനു തല കുറങ്ങുന്നതു പോലെ തോന്നി. തികച്ചും പൈശാചികമെന്നു തോന്നിക്കുന്ന ആ രംഗം മനസ്സാക്ഷിയുള്ള യുവാവിനെ തിർവീയുനാക്കി. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അവിടെനിന്നു പുറത്തുകടന്നുപോയാൽ മതിയെന്നായി. ഏറ്റവും അടുത്തുള്ള നിർഗ്ഗമനകവാടം കണ്ടുപിടിക്കണം. തെരുവിലേയ്ക്കു ഞ്ഞുന്നതിനുള്ള വഴിയീലത്തണമെന്നു വരുകിൽ, ഗ്യാലറിയുടെ അടിവശത്തേയ്ക്കു തടക്കണം. വഴിയെപ്പുറ്റി വലിയ തിട്ടമൊന്നും കൂടാതെ, ലൂക്കോസ് വിജനമായ ഇടനാഴി വഴി തപ്പിത്തപ്പി നടന്നു; അനന്തരം ഗോവണിപ്പടികൾ വഴി താഴോട്ടിറങ്ങി. അവസാനം പടവുകൾ അവസായിച്ചു. എവിടെയാണെന്നിയ

തെന്നൊരു രൂപമൊട്ടില്ലതാനും. മൃഗങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്ന അറകളും വിനോദപരിപാടികളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർ വിശ്രമിക്കുന്ന മുറികളും, ഏറ്റവും അടിവാരത്തുള്ള ആ ഭാഗത്തു കാണുന്നതായിരിക്കണം. കല്ലുപാകിയ ആ മാർഗ്ഗത്തിലെ ശീതളമായ അന്തരീക്ഷം ലൂക്കോസിന്റെ മനം പിരിട്ടലിനു സ്വർഗ്ഗം ശമനം നൽകി. അവിടെ ഒരു അറയുടെ വാതിൽ തുറന്നു കിടപ്പുണ്ടു്. പുറത്തേയ്ക്കുള്ള വഴി പറഞ്ഞു തരാൻ അകത്തുനിന്നു ലും കണ്ടേക്കുമോ? ആ യുവാവിനു സ്വർഗ്ഗമൊരാശ തോന്നി.

വാതിൽക്കലേയ്ക്കു എത്തിനോക്കിയ യുവാവു പെട്ടെന്നു ഞെട്ടിത്തരിച്ചു നിന്നുപോയി. ഭിത്തികൾക്കു താഴെ ഭാഗത്തായിട്ടാണ് ആ മുറി. സ്റ്റേഡിയത്തിലെ പരിപാടികളിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ അവിടേയ്ക്കു എറിഞ്ഞിടുകയാണുപതിവു്. അനന്തരം ശവവണ്ടികൾ വന്നു അവയെ എടുത്തു പുറത്തുകൊണ്ടുപോയ്ക്കൊള്ളും. കുപ്രിയാനോസു കാരന്റെ ശിരസ്സുറ ഉടലും അന്നത്തെ പരിപാടികളിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട പടയാളികളുടെ മൃതദേഹങ്ങളും അവിടെ കിടപ്പുണ്ടു്. സിംഹങ്ങൾ കടിച്ചുചീന്തിയ ക്രിസ്തു ശിഷ്യരുടെ ശരീരശിഷ്ടങ്ങൾ ഒരു ഭാഗത്തു കൂട്ടിയിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ലൂക്കോസിനെ അടിച്ചുവിറച്ചു. അവയിൽ പലതും ആരുടേതാണെന്നു തിരിച്ചറിയാൻപോലും നിർവാഹമില്ല. യുവാവു തിരിച്ചുടഞ്ഞുൻഭാവിക്കവേ, “ക്രിസ്തു” എന്നൊരു പദം വളരെ അപ്യക്തമായി ആരുടെയോ നാവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതുപോലെ തോന്നി. ഡോക്ടർ നിന്നു, ഒരു നിമിഷം സംശയിച്ചശേഷം മുറിക്കുള്ളിലേയ്ക്കു കടന്നുചെന്നു. ജീവനുണ്ടെന്നു കാണുന്നേടത്തു്, ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിലേയ്ക്കു പരമാവധി ശ്രമിക്കുകയാണ് ഒരു ഡോക്ടറുടെ കർത്തവ്യം. ലൂക്കോസ് കത്തിത്തുടങ്ങി. മൃതശരീരങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു. ദീർഘകായനായ യുവാവിന്റെ ചുണ്ടുകൾ അൽപമായി അനങ്ങുന്നുണ്ടു്. ഡോക്ടർ മുട്ടുകുത്തിനിന്നു് നാഡി പരിശോധിച്ചു. വളരെ മന്ദമായി മാത്രം നാഡി മിടിപ്പുകേൾക്കാം. അതോടെ അസ്സപ്പുമായി ചില പദങ്ങളും ആ അധരങ്ങൾ പുറത്തു വിട്ടതായി കേട്ടു. “കത്താവേ... ഈ പാപം.....ഇവരുടെ.....പേരിൽ.....” നാഡിമിടിപ്പു് അവ

സാനിച്ച്. അധരങ്ങളും ചലിക്കാതായി.

ചിന്താലീനതായി, ലൂക്കോസ് എഴുന്നേറ്റു. എന്തൊരുവിധി വൈചിത്ര്യമാണിത്! ഇതേ പദങ്ങൾ വർഷങ്ങൾ മുമ്പ് ഒരിക്കൽ കേൾക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. അതെ, യേശുലേഖിന പുറത്തുവെച്ച് സ്നേഹാനോസിന്റെ താവിൽ നിന്നായിരുന്നു അതു പുറപ്പെട്ടത്. ഇപ്പോഴും അതേപദങ്ങൾ കേൾക്കാനിടയായത് കേവലം താദൃശ്യമാണോ? എന്തൊരു യാദൃശ്യകതയാണിത്?

“മകനേ! നി ഇവിടെ എന്തെടുക്കുന്നു?” പുറകിലൊരു ഘന ശബ്ദം കേട്ടു, ലൂക്കോസു തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അല്പമൊന്നു പരിഭ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദീർഘകായൻ വാതിൽക്കൽ നിൽക്കുന്നു. വിലകാഞ്ഞ പരുക്കൻ വസ്ത്രങ്ങളാണു ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചെമ്മനമുടി, ചെമ്മനതാടി. ശാന്തഗംഭീരമായ നയനങ്ങൾ.

“പുറത്തേക്കു പോകാനുള്ള വഴി തെരക്കുന്നതിനിടയിൽ തപ്പിത്തടഞ്ഞു ഞാൻ ഇവിടെയെത്തിയതാണ്. ഒരു ഡോക്ടറാണ് ഞാൻ. വല്ലതും സഹായം ചെയ്യാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ എന്നു നോക്കുകയായിരുന്നു.” ലൂക്കോസു മറുപടി പറഞ്ഞു.

“മരിക്കുന്നവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് ഞാൻ വന്നത്. പക്ഷെ, ഞാൻ റെറാൻ വൈകിപ്പോയെന്നു തോന്നുന്നു. കഷ്ടമായി എന്റെ പേരു ബർണബാസ് എന്നാണ്.”

പേരുമനസ്സിലാകാഞ്ഞതുകൊണ്ടു ലൂക്കോസിനു പുതുതായൊരറിവും ലഭിച്ചില്ല. പക്ഷേ, ആ മനുഷ്യനിൽ തനിക്കു പരിചിതമായി എന്തോ കാണുന്നതുപോലെ യുവാവിനു തോന്നി. എന്താണത്? എവിടെയോ ഇതേ ഭാവം കണ്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ ഒരു തോന്നൽ. രണ്ടുനിമിഷം ആലോചിച്ചുനിന്നു. അതേ, അതുതന്നെ. ശിമോൻ പത്രോസിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനാണു മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നത്. അതേ നോട്ടം, അതേ ശാന്തഗംഭീരം.

ആഗതൻ മടുക്കത്തി, മരിച്ചുകിടക്കുന്ന യുവാവിന്റെ കൺപോളകൾ അടച്ചു. “ക്ലീറസ്” എന്റെ ഒരു ഉറാ മിത്രമായിരുന്നു. ഞാൻ മുറിയലേക്കു കടന്നുവരുമ്പോൾ അവന്റെ ശബ്ദം കേട്ടുതുടപാലെ തോന്നി.”

ലൂക്കോസു പ്രതിവചിച്ചു. “ശരിയാണ്. ക്ലീറസ് പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. കത്താവേ..... ഈ പാപം..... ഇവരുടെ... പേരിൽ..... ആ വാക്യം പൂർത്തിയാക്കിയതാണ് മരിച്ചത്. കണക്കിടരതേ എന്നതായിരിക്കണം ഉച്ചരിക്കാതെ വിട്ടുപോയ പദം.”

ബർണബാസ് ദൃഷ്ടിയുയർത്തി ലൂക്കോസിനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. “അതെങ്ങനെ മനസ്സിലായി?”

“സ്നേഹാനോസ് എന്നൊരാൾ ആ വാക്യം ഉച്ചരിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.”

“എവിടെവെച്ചു?”

“യറുശലോം നഗരത്തിനു വെളിയിൽവെച്ചു. എന്റെ പേരു ലൂക്കോസ് എന്നാണ്.”

ബർണബാസ് മന്ദഹസിച്ചു. “ശിമോൻ പത്രോസ് നിന്നെപ്പറ്റി പാഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു നിമിഷം നിൽക്കണം. ഞാനൊന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.”

കണ്ണുകൾ മുകളിലേക്കുയർത്തി, തല്ലു ഉറപ്പുള്ള സ്വരത്തിൽ, ഏതോ ഉറാ സ്നേഹിതനോടെന്നപോലെ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം അർത്ഥിച്ചു. “കത്താവേ! അങ്ങയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു നിത്യജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുമെന്ന് അവിടുന്ന് ചെയ്തിട്ടുള്ള വാഗ്ദാനത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു; അവിടുത്തെ സേവനത്തിൽ മരിച്ചുപോയിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഈ സഹോദരിസഹോദരന്മാരുടെ ആത്മാക്കളെ ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. അവരെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണമേ. ആമീൻ.”

അവൻ മുറിക്കു വെളിയിൽ വന്നു. ബർണബാസ് വഴി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. “ലൂക്കോസേ! ആ വഴിയേ പോയാൽ ഒരുരുവിലേക്കിറങ്ങാം. മൃതദേഹങ്ങൾ വഹിക്കുന്നവണ്ടി ക്ലിപ്തം പോകാനുള്ള വഴിയാണത്. ഞാൻ വേറൊരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ പുറത്തു പോയല്ലോ ഉള്ളോ,”

“അതെന്തിന്?”

“ഗവർണറായ പെട്രോസിനു യേശുവിന്റെ അനുയായികളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ കൂടെ കാണപ്പെടാതിരിക്കുന്നതാണ് തൽക്കാലത്തേക്കു നന്നം.” ബർണബാസിന്റെ അധരങ്ങളിൽ ഒരു മന്ദസ്നേഹം തന്തികളായി. “ക്ഷമിച്ചിരിക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ പരിപാടികൾ മനുഗതിയിൽ മാത്രമേ പക്വമായി, നമുക്കു വ്യക്തമാവുകയുള്ളൂ. ശിമോൻ പത്രോസിനെപ്പറ്റി അറിയണമെന്നു നിനക്കു ഗ്രഹം കാണാം. അക്കാര്യം നമുക്കു പിന്നീടൊരിക്കൽ സംസാരിക്കാം. ഇപ്പോൾ നാം പിരിയുക.” അദ്ദേഹം സ്ഥലം വിട്ടു.

ബർണബാസിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു യുവാവു നടന്നു വെളിയിൽ കടന്നു. മടക്കയാത്രയിൽ ശക്തിയായി ഒരു ചിന്ത ഡോക്ടറാ അല്പമിരിക്കാണ്ടിരുന്നു. താൻ ആ ചെമ്മന തലയനെ പിന്തുടരേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നൊരു അന്തർബോധം മനസ്സിലെ ശക്തിയായി മഥിച്ചു.

ദിബാജ് ഓഫ് ന്യൂ ഇൻഡ്യാ (ക്വിട്ടിംഗ്)

H.O. തിരുവനന്തപുരം

ചെയർമാൻ-മി: കെ. ജോർജ്ജ് ബി. എ.

ശാഖകൾ

ആലപ്പുഴ	കോട്ടയം	പുനലൂർ
ആലുവാ	കോഴഞ്ചേരി	തിരുവല്ല
ചാത്തന്തൂർ	കമ്പനാട്ട്	തിരുവനന്തപുരം
ചെങ്ങന്നൂർ	പന്തളം	വക്കം (കടയ്ക്കാപ്പുർ)
ചിറയിൻകീഴ്	പത്തനംതിട്ട	വെണ്ണിക്കുളം
എറണാകുളം		പെരുമ്പാവൂർ

കെ. ഇ. ചെറിയൻ

ജനറൽ മാനേജർ.

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the week)

ആത്മീയമായ ദാരിദ്ര്യം സമ്പത്തും.

(എം. തൊമ്മൻ ബി. എ.)

“തന്റെ ഭുജകൊണ്ടു് അവൻ ബലം പ്രവർത്തിച്ചു, ഹൃദയവിചാരത്തിൽ അഹങ്കരിക്കുന്നവരെ ചിതറിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രഭുക്കന്മാരെ സിംഹാസനങ്ങളിൽനിന്നിറക്കി താണവരെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. വിശന്നിരിക്കുന്നവരെ നന്മകളാൽ നിറച്ചു, സമ്പന്നന്മാരെ വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.” (ലൂക്കോസ് 1. 51—53.)

പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഗർഭം ധരിച്ചു് ലോകരക്ഷകനായ ദൈവപുത്രനെ പ്രസവിക്കുവാനുള്ള ഉന്നതപദവിയിലേക്കു് ദൈവം തന്നെ ഉയർത്തിയതായി ദൈവദൂതനിൽനിന്നു നേരിട്ടറിഞ്ഞ സമയം മുതൽ വിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കൂടി കടന്നുപോയ ചിന്തകളുടെ ഒരു പ്രതിച്ഛായയാണ് എലിശബേത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ വച്ചു കന്യകമറിയാം പാടിയ ആ സ്തോത്രഗീതം. ആ ഗീതത്തിൽ നിഴലിച്ചുകാണുന്ന പ്രധാന ആശയം താഴ്മ എന്നുള്ളതാണ്. ദൈവം ഈ ഉന്നതപദവിക്കായി തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തതു തന്റെ താഴ്മ നിമിത്തമാണ് എന്നു കന്യകയ്ക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇത്രവലിയ പദവിക്കു അർഹയായതുകൊണ്ടു് യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള അഹംഭാവവും കന്യകയ്ക്കുണ്ടായില്ല. അഹംഭാവം അവളെ തിണ്ടുകപോലും ചെയ്യില്ല. “ഹൃദയവിചാരത്തിൽ അഹങ്കരിക്കുന്നവരെ ചിതറിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; പ്രഭുക്കന്മാരെ സിംഹാസനങ്ങളിൽനിന്നിറക്കിയിരിക്കുന്നു” എന്നുള്ള പ്രസ്താവന അവളുടെ താഴ്മയുടെ സ്വഭാവത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഹൃദയവിചാരത്തിലുള്ള അഹംകാരമാണ് ബാഹ്യമായ അഹങ്കാരപ്രകടനങ്ങളേക്കാൾ ഗൗരവതരവും നാശകരവുമായിട്ടുള്ളതു്. അതുപോലെതന്നെ ഹൃദയവിചാരത്തിലുള്ള താഴ്മയാണ് യഥാർത്ഥതാഴ്മ. അതാണ് കൈവരുന്നവാൻ കൂടുതൽ പ്രയാസവും.

മനുഷ്യനു് ഏറ്റവും പ്രയാസമായിട്ടുള്ളതു് അവന്റെ ചിന്താജീവിതത്തെ ഭരിച്ചു നിയന്ത്രിക്കുകയാണ്. മറ്റുള്ളവരെ അടക്കി ഭരിക്കു

വാനോ മറ്റുള്ളവരുടെ മേൽ അധികാരം നടത്തുവാനോ ഉള്ള സാക്ഷ്യത നമ്മിൽ പലർക്കും വളരെ പരിമിതമായ തോതിൽ മാത്രമേ ലഭിച്ചു നുവരികയുള്ളൂ. എന്നാൽ ചിന്താലോകത്തിൽ, ഭാവനയിൽ, സ്വയം ചക്രവർത്തിപദം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള കഴിവു നമുക്കുണ്ടാവുകമുണ്ടു്. ആ സ്വപ്നലോകത്തിൽ നിർബന്ധം ഭരണം നടത്തി സംതുഷ്ടി അടയുവാൻ നാം ശ്രമിക്കാറില്ലേ? ഹൃദയവിചാരത്തിൽ അഹംഭാവവും അഹംകാരവുമില്ലാത്തവരായി ആരുണ്ടു്? മറ്റു രംഗങ്ങളിൽ നാം എത്ര പരാജയമടഞ്ഞാലും നമ്മുടെ സ്വന്തമായ ആ രഹസ്യലോകത്തിൽ നാം മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തു നമ്മെത്തന്നെ അവരോടിക്കും. നാം തമ്മെത്തന്നെ മറ്റുള്ളവരോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നമ്മുടെ സ്വന്തം നിലപാടിനെയും പ്രവർത്തികളെയും നീതികരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാറില്ലേ? ബാഹ്യമായിട്ടല്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ ചിന്തയിൽ നാം മറ്റുള്ളവരെ അധീക്ഷിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ അധഃപതനത്തിനായി ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യാറില്ലേ? ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തുള്ള അഹംകാരചിന്തകൾ നമുക്കു വളരെ നാശം ചെയ്യുന്നവയാണ്. അവയിൽനിന്നു നാം സ്വതന്ത്രരാകണമെങ്കിൽ ആന്തരിയമായ താഴ്മ നമുക്കുണ്ടാകണം. ഇങ്ങനെയുള്ള യഥാർത്ഥ താഴ്മ മറ്റുള്ളവർ അറിയണമെന്നോ അറിയിക്കണമെന്നോ ഉള്ള ആഗ്രഹംപോലും നമുക്കുണ്ടാകുകയില്ല. യഥാർത്ഥതാഴ്മയുടെ ഒരു ലക്ഷണംതന്നെ അതാണ്. നമ്മുടെ താഴ്മയേക്കുറിച്ചു തന്നെ ചിലപ്പോൾ നമുക്കു് അഭിമാനം ഭക്താനിയേക്കാം. അതു് അഹംഭാവത്തിന്റെ ഫലമാണ്. പേരിനും പെരുമയ്ക്കുമായിമാത്രം ചിലവലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരെ നമുക്കു പൂജ്യമാണ്. എന്നാൽ നാം അങ്ങനെയല്ല എന്നു നാം ഭാവിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ പ്രശംസയ്ക്കായിട്ടോ പ്രതിഫലമുള്ളതുമുൻ നിൽക്കുന്ന അല്ല നാം ചിലതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതെന്നു നാം അഭിമാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഉദ്ദേശശുദ്ധി

മറ്റുള്ളവർ അറിയണമെന്നുള്ള ഒരു രഹസ്യമായ അഭിലാഷം നമ്മെ ഭരിക്കുന്നതിൽ അതു് കർത്താവിന്റെ വേഷം ധരിച്ചു ചെയ്യുന്നതാണ്; അഹംഭാവം മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ നമ്മെ അടിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നു അറിയാമുള്ളൂ.

ഇതിനുള്ള ഏകപ്രതിവിധി ഹൃദയംഗമായി ദൈവത്തെ മഹിമപ്പെടുത്തുകയും ദൈവത്തിൽ ഉല്ലസിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ്. വിശുദ്ധ കന്യകയുടെ സ്തോത്രഗീതത്തിലെ പ്രാരംഭവചനങ്ങൾ നോക്കുക: “എന്റെ ഉള്ളം കർത്താവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നു; എന്റെ ആത്മാവു എന്റെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിൽ ഉല്ലസിക്കുന്നു.” എപ്പോഴും എല്ലാ കാര്യത്തിലും ദൈവത്തെ മഹിമപ്പെടുത്തുവാനും ദൈവത്തിൽ ഉല്ലസിക്കുവാനുള്ള മനോഭാവം നമുക്കുണ്ടാകുന്നപക്ഷം അഹംഭാവത്തിനു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല. യഥാർത്ഥ താഴ്മ തന്നെ നമ്മിൽ ജനിച്ചു വളർന്നുകൊള്ളും. അതു നാം അറിയണമെന്നില്ല. “എൻ മനമേ യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക; എന്റെ സർവ്വാനന്തരംഗവുമേ അവന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തെ വാഴ്ത്തുക..... അവന്റെ ഉപകാരങ്ങൾ ഒന്നും മറക്കരുതു്” എന്നുള്ള സങ്കീർത്തനപാക്യം എപ്പോഴും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും ആയിരുന്നാൽ നന്നു്.

“അവൻ വിശന്നിരിക്കുന്നവരെ നന്മകളാൽ നിറച്ചു സമ്പന്നന്മാരെ വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.” ആത്മീയമായ ഒരു വിശപ്പിനെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ആരോഗ്യത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷണമാണ് വിശപ്പു്. ആരോഗ്യവും വിശപ്പും ഇല്ലാത്തതു ഭക്ഷണം ലഭിച്ചാൽതന്നെ നിഷ്പ്രയോജനമാണ്. ആത്മീയആരോഗ്യം സാദ്ധ്യമാകണമെങ്കിൽ ശാരീരികമായ ആരോഗ്യത്തിന്മേലെന്നപോലെ ചില വ്യവസ്ഥകൾ നാം പാലിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ആ വ്യവസ്ഥകൾ ചാച്ചിച്ചാൽ ആരോഗ്യം തന്നെ ഉണ്ടാകു; അതാട്ടുള്ള വിശപ്പും ഉണ്ടാകും. ആത്മീയമായ കാര്യങ്ങളിൽ ചിലർക്കു ജന്മനാതന്നെ ഒരു താല്പര്യമുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി ചിലർ പറയാറുണ്ടു്. അതു് ഒരു അർദ്ധസത്യം മാത്രമാണ്. നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് നമുക്കു താല്പര്യം ജനിക്കാനതു്. നാം എത്രകാലു്

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

ശ്രദ്ധയും സമയവും നൽകുന്നുവോ അത്രകണ്ടു താല്പര്യം വർദ്ധിക്കുന്നു. നമുക്കു വേണ്ടാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ താല്പര്യം ഉണ്ടാകണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു സാധ്യമല്ല. വിശുദ്ധ കന്യക മറിയം ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ "ദൈവത്തിൽ ഉല്ലസിക്കുവാൻ"—ദൈവ സംസർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുവാൻ—ശ്രമിച്ചു. അവൾ ദൈവത്തിനായി വിശന്നു. അവളുടെ വിശപ്പിനു ദൈവം തന്നെ ശമനം വരുത്തി. "വിശന്നിരിക്കുന്നവരെ നന്മകളാൽ നിറയ്ക്കും." ആത്മീയവിശപ്പിനുള്ള ശമനം ദൈവത്തിന്റെ നന്മകൾകൊണ്ടു തിറയുകയാണ്—

ദൈവത്തിന്റെ ദാനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ദൈവം തന്നെ. എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി ദൈവസംസർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്ന ഒരനുഭവം, എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന അനുഭവം, അതാണ് ദൈവത്തിന്റെ നന്മകൾകൊണ്ടു നിറയുക എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം. ഈ അനുഭവം നമുക്കുണ്ടോ?

"അവൻ സമ്പന്നന്മാരെ വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു." ലോകപ്രകാരം ധനികന്മാരായവരേക്കാരിച്ചുമാത്രമാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല. സമ്പന്നന്മാർ സ്വയംപരയാപ്തയുള്ളവരാണ്—ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച ആവശ്യബോധമില്ലാത്തവർ. ഇങ്ങനെയുള്ളവരേക്കാരിച്ചാണ് രോഗമില്ലാത്തവർക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടാവശ്യമില്ല എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞത്. ആത്മീയമായിപ്പോലും ഏതാണ്ടൊരു സ്വയം പര്യാപ്തയുടെ ബോധം ചിലർക്കുണ്ടായേക്കാം. അതു താഴ്മയുടെ എതിരാണ്. അവരുടെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു് സമൃദ്ധിയല്ല, ദാരിദ്ര്യമാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്—ഒരു ശൂന്യത. അവരെ ദൈവം 'വെറുതെ അയക്കുന്നു.' അവർ വെറും കയ്യായിട്ടല്ല ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നത്; അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവർ വെറും കയ്യായി തിരിച്ചുപോകേണ്ടിവരുന്നു. നമ്മുടെ സമൃദ്ധിയുടെ മാനദണ്ഡമെന്താണ്? ദൈവസാന്നിദ്ധ്യബോധവും, ദൈവാരോധവും ആണോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ ദൈവം തന്റെ നന്മകൊണ്ടു തമ്മ നിറയ്ക്കും.

തികൾ ലൂക്കോസ് 10: 1-9

നമ്മുടെ കർത്താവു് എഴുപതുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ചതു് സഭയുടെ വളർച്ചയിൽ ഒരു പുതിയ ഘട്ടത്തെ കുറിക്കുന്നു. സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനും രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുവാനും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാനുമുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടിയാണ് അവരെ അയച്ചതു്. കർത്താവുചെയ്തിരുന്ന വേല തന്നെ അവരെയും ഭരമേൽപ്പിച്ചു. താൻ ഇഹലോകവാസം വെടിയുന്നതിനുമുമ്പായി തന്റെ സുവിശേഷം ഇസ്രായേലുടനീളം മുഴുവനും അറിയിക്കണമെന്നുള്ള നിർബന്ധം മൂലമായിരുന്നിരിക്കാം കർത്താവു എഴുപതുപേരെ അയച്ചതു്. അവരെ ഇരുണ്ടായി പറഞ്ഞയച്ചതും വളരെ അർഹവത്താണ്. പല വീടുകളിലുള്ള പ്രയാസങ്ങളും എതിർപ്പും പീഡയും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്ന അവരുടെ വേലയിൽ അന്യോന്യമുള്ള കൂട്ടായ്മയും തുണയും ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതായിരുന്നു. വഴയിൽ വെച്ചു് ആരെയും വന്ദനം ചെയ്യരുതു് എന്നുള്ള നിർദ്ദേശം ആവശ്യമില്ലാത്തുള്ള കൗലപ്രശ്നങ്ങളിൽ സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കാം. വീട്ടിൽനിന്നു വീട്ടിലേക്കു മാറിപ്പോകരുതു് എന്നുള്ളതും അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിക്കുമാത്രം പററിയതായി കരുതിയാൽ മതിയാകും. അന്നാട്ടിലെ ആളുകൾ വളരെ അതിഥിസൽക്കാരപ്രിയരായിരുന്നതിനാൽ പലവീടുകളിൽ താമസിച്ചു് അവരുടെ അതിഥ്യത്തെ ചൂഷണം ചെയ്യരുതു് എന്നായിരിക്കാം ആ നിർദ്ദേശത്തിന്റെ അർത്ഥം. ആ എഴുപതുപേരുടെ വേല ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ശക്തിക്കു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. നമ്മുടെ സുവിശേഷപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നിലയെന്തു്?

ചൊവ്വ. ലൂക്കോസ് 10:10-16

ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; മാനസാന്തരപ്പെടുക എന്നുള്ള പ്രഖ്യാപനത്തോടുകൂടിയാണ് കർത്താവു തന്റെ പരസ്യശ്രദ്ധ ആരംഭിച്ചതു്. മശിഹായുടെ വാഴ്ചയുടെ ലക്ഷണങ്ങളായി പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞിരുന്നതു് കരുതാൻ കഴിയുന്ന പ്രാപിക്കും, ചെങ്കിന്ദാർ കേൾക്കും,

മുടന്തന്മാർ നടക്കും എന്നിവയായിരുന്നു (യെശയ്യ, 35: 5, 6) ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം നിവൃത്തിയായി എന്നു കർത്താവു സാക്ഷിച്ചു. ആഗതമായ ഈ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിക്കുവാനാണ് എഴുപതുപേർ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതു്. അവരുടെ സുവിശേഷം സ്വീകരിച്ചവർ ദൈവരാജ്യത്തിനു വകാശികളായി ഭവിച്ചു. അതിനെ നിഷേധിച്ചവർക്കു് അതുന്യായമായി ആയും പരിണമിച്ചു. ദൈവരാജ്യത്തേക്കുറിച്ച് ഒരു നിഷ്പക്ഷനില സ്വീകരിക്കുവാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല; ഒന്നുകിൽ നാം അതിനെ സ്വീകരിച്ചു് അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ നിഷേധിച്ചു് നാം നമ്മേത്തന്നെ അതിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതരാകുന്നു. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അംഗങ്ങളെന്ന പദവിയിൽ വളരുവാൻ സഭയിൽ നമുക്കു ലഭ്യമായ കൃപാമാർഗ്ഗങ്ങളെ നാം സ്വീകരിച്ചു പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ?

ബുധൻ. ലൂക്കോസ് 11:17-24

ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ശക്തികൾ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ടുതോടെ ദൈവത്തിന്റെ ഭരണം സമാപിതമായി എന്നും സാത്താന്റെ ഭരണം തകർന്നു എന്നും വ്യക്തമായി. തിന്മ എത്രമാത്രം പ്രബലമാണെന്നു തോന്നിയാലും അവസാനം നന്മ വിജയം നേടുമെന്നു തീർച്ചയായി. സകല തിന്മയുടെ മേലും ജയം നേടുവാനുള്ള ശക്തിപ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ കർത്താവു കഴിവുള്ളവനാണ്. കർത്താവു ശത്രുവിനെ കീഴടക്കിയതിനാൽ ഇനി നമുക്കു ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. "എന്റെ നാമത്തിൽ എന്തു ചോദിച്ചാലും പിതാവു നിങ്ങൾക്കു തരും" എന്നുള്ള വാഗ്ദാനം നമുക്കു മതി. എഴുപതുപേരുടെ സന്തോഷത്തെ കർത്താവു സ്നേഹത്തോടെ ഒരു പ്രാർത്ഥനയായി മാറ്റുന്നു. താനും പിതാവും ഒന്നാണെന്നുള്ള ഉറപ്പു കർത്താവു തന്റെ ശിഷ്യന്മാക്കു നൽകുന്നു. ദൈവരാജ്യത്തിൽ ദൈവം ഭരണം നടത്തുന്നതിനെ കാണുവാനുള്ള ഭാഗ്യം അവർക്കു സിദ്ധിച്ചതിൽ കർത്താവു ശിഷ്യന്മാരെ ശ്ലാഘിക്കുന്നു. ഒരു പുതിയ വ്യവസ്ഥിതി ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആഭിമുഖീകൃതരായൊരാൾക്കു ഇന്നു നാമുമാ അ

യൂറോപ്പിലെ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ നില

റവ. ഫാദർ കെ. പീലിപ്പോസുമായി
ഒരുഭിമുഖസംഭാഷണം

(സ്വന്തം പ്രതിനിധി)

കോട്ടയം സെ. 25

സംഗ്രഹങ്ങൾ ധരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഇതു തടയാവുന്നതാണ്. പഴയുണ്ടാക്കുന്ന രോഗാണുക്കൾ വായുമൂലം പകരമെന്നു അനേകം പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു ശേഷം ഇംഗ്ലീഷുകാരനായ ഡോ. ലിസ്റ്റർ സംശയാതീതമായി തെളിയിച്ചു. അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ ആശുപത്രികളിൽ പഴയുതടയുന്നതിനു വേണ്ടി ഒരു പ്രസ്ഥാനമാരംഭിച്ചു. അക്കാലങ്ങളിൽ രോഗാണുക്കളെ ആരും ഗണ്യമായി ചിന്തിച്ചു ക്ലേശിച്ചിരുന്നില്ല. ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്തു കഴിയുമ്പോൾ അവർ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്ത്രത്തിൽ ചോരയും ചലവും പാറിപ്പിടിക്കും. അതുകൊണ്ടുവർ ഈ ജോലിക്കുവേണ്ടി ഒരു പ്രത്യേക പുറം കുപ്പായം ഉപയോഗിച്ചു വന്നു. കുപ്പായം ഒരിക്കലും കഴുകുകയില്ലായിരുന്നതിനാൽ അതിൽ നിന്നും രോഗാണുക്കൾ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു വിധേയരാകുന്ന രോഗികളുടെ മുറിവിലേക്കു കടക്കുമായിരുന്നു. ലിസ്റ്റർ ഇതിനെല്ലാം മാറ്റം വരുത്തി. വാർഡുകളിലും ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കുള്ള മുറിയിലും പ്രത്യേകവീഥത്തിൽ ശുചിത്വമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നദ്ദേഹം നിഷ്കർഷിച്ചു. രോഗിയുടെ മുറിവിൽ സ്റ്റർലി ചൂഷണിയുള്ള തെല്ലാം രോഗാണുവിമുക്തമായിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഥമ ലക്ഷ്യം. ഏതെങ്കിലും അണുക്കൾ മുറിവിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെ കൊല്ലാൻ വേണ്ടി മുറിവിൽ ഇടുമ്പതിനു ഒരു ഔഷധം കണ്ടുപിടിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷ്യം. തിളയ്ക്കുന്ന ജലം രോഗാണുക്കളെ കൊല്ലുന്നു. ശസ്ത്രക്രിയോപകരണങ്ങളും തുണിയും ജലത്തിൽ ഇട്ടു തിളപ്പിച്ച ശേഷം ഏടുത്തുപയോഗിക്കാമായിരുന്നു. ഡോക്ടറുടെ കൈകളോ രോഗിയുടെ തലക്കോ തിളപ്പിച്ച ജലത്തിൽ മുക്കുക സാധ്യമല്ലല്ലോ. അനേക പരീക്ഷണങ്ങൾക്കുശേഷം രോഗിയുടെ മുറിവിലെ തന്തുക്കളെ നശിപ്പിക്കാതെ രോഗാണുക്കളെ മാത്രം കൊല്ലുന്നതിനു ശക്തിയുള്ള ഔഷധം ലിസ്റ്റർ കണ്ടു പിടിച്ചു. ഇവയെ "ആന്റിസെപ്റ്റിക്സ്" എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ആന്റിസെപ്റ്റിക് ഔഷധങ്ങളുടെ ഉപയോഗം കൊണ്ടും ശുചിത്വ നിഷ്കർഷകൊണ്ടുമാണ് ആശുപത്രികൾ പഴയതിന്റെയും

ഏതാണ്ടു നാലു ദശാബ്ദങ്ങളായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ അസ്വതന്ത്രരായി കിടന്നു അനുസ്യൂതമായ പീഡകൾ അനുഭവിച്ചിട്ടും ഹംഗറി, റൂമേനിയ, ബൾഗേറിയ, യുഗോസ്ലേവിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ ഇന്നും സജീവമായി നിലകൊള്ളുന്നുവെന്നും, പ്രസ്തുത രാജ്യങ്ങളിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ മലങ്കരസഭയെപ്പറ്റി അറിയുന്നതിനും സഭയുമായി ആദ്ധ്യാത്മികബന്ധത്തിൽ എത്തുന്നതിനും കൂടുതലായി അഭിലഷിക്കുന്നുവെന്നും, ഹംഗറിയിൽ വച്ചു കഴിഞ്ഞ ജൂലൈ 28 മുതൽ ആഗസ്റ്റ് 5 വരെ നടന്ന അഖിലലോക സഭാകൗൺസിൽ കമ്മിറ്റിയോഗത്തിലും അതിനു ശേഷം യൂറോപ്പിലെ വിവിധ രാജ്യപര്യടനങ്ങളിലും പങ്കെടുത്ത ശേഷം ഇന്നലെ ഇവിടെ തിരിച്ചെത്തിയ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ പ്രതിനിധി റവ. ഫാദർ കെ. പീലിപ്പോസ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയുമായി അദ്ദേഹം ഒരഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു. ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ഏതാണ്ടിപ്രകാരം

ണത്തിന്റെയും ശാശ്വതമാകുന്നതിനുപകരം ആരോഗ്യത്തിന്റെയും സുഖപ്രാപ്തിയുടെയും മണ്ഡലങ്ങളായി മാറിയതു്.

ഇതിനെത്തുടർന്ന് പല ആന്റിസെപ്റ്റിക് ഔഷധങ്ങളും കണ്ടു പിടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഏറ്റവും ചെറിയ പ്രണം പോലും രോഗാണുവിമുക്തമായിരിക്കുവാൻ നാം സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ ഗൃഹത്തിലും ഉപയോഗാർത്ഥം ഓരോ കുപ്പി ആന്റിസെപ്റ്റിക് ഔഷധം തയ്യാറായിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ ഏതാണു വാങ്ങേണ്ടതെന്നും എങ്ങനെയാണുപയോഗിക്കേണ്ടതെന്നും നിങ്ങളുടെ ഡോക്ടറോടോ കെമിസ്റ്റിനോടോ ചോദിക്കുക. കുട്ടികൾ ഏകാന്തിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഔഷധക്കുപ്പി ഭദ്രമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു സൂക്ഷിക്കുക. പല ആന്റിസെപ്റ്റിക് ഔഷധങ്ങളും വളരെ വിഷമയമാണ്. അവ കുടിച്ചാൽ മരണത്തിനിടയായേക്കാം.

തർജ്ജമ കെ. വി. മാമ്മൻ ബി.എ.

മറുപടി പറഞ്ഞു.

ചോദ്യം— ഹംഗറിയിൽ വച്ചു ചേർന്ന അഖിലലോക സഭാകേന്ദ്ര കമ്മിറ്റി സമ്മേളനത്തിനു വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നു റിപ്പോർട്ടു കാണുന്നല്ലോ. എന്താണ് പ്രാധാന്യം? ഉത്തരം— 1918—നു ശേഷം ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യത്തു വച്ചു ഇതാദ്യമാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു അന്താരാഷ്ട്രീയ ക്രൈസ്തവസമ്മേളനം കൂടുന്നതു്. 90 അംഗങ്ങൾ ഉള്ള കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റി ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽമാത്രമേ സമ്മേളിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതിനു മുമ്പു നടന്ന പല സമ്മേളനങ്ങളും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ വച്ചായിരുന്നു. അഖിലലോക സഭാകൗൺസിൽ, അമേരിക്കയുടെയും ബ്രിട്ടന്റെയും മറ്റും രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യങ്ങളുടെ ഒരുപാധിയാണെന്നും അതിനു മതപരമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇല്ലെന്നുമാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങൾ ആരോപണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. ഈ ആരോപണം തികച്ചും അടിസ്ഥാനരഹിതവും അവാസ്തവവുമാണെന്നു ഹംഗറിയിലെ സമ്മേളനം തെളിയിച്ചു എന്നുള്ളതാണ് വളരെ പ്രധാനം. അതായതു് ജനാധിപത്യവും സ്വേച്ഛാധിപത്യവും നിലവിലുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും സഭകൾക്കു വേണ്ടിയുള്ളതാണ് ഈ സംഘടനയെന്ന് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായി.

ചോദ്യം—ഹംഗറിയിലെ ക്രൈസ്തവസഭകൾക്കു സമ്മേളനത്തോടുണ്ടായിരുന്ന മനോഭാവമെന്തായിരുന്നു?

ഉത്തരം—ഹംഗറിയിലെ ഓർത്തഡോക്സ്സഭയും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുസഭകളും വളരുന്നോളകളായി ഈ സമ്മേളനത്തിനുവേണ്ടി നോക്കിപ്പാക്കുകയായിരുന്നു. എല്ലാ ഇടവകകളിൽനിന്നും പല രീതിയിലുള്ള സഹകരണസഹായങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഞങ്ങൾ പല പള്ളികളിലും പോയി പ്രസംഗിച്ചു.

ചോദ്യം—കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ നില എന്താണ്?

ഉത്തരം—ക്രൈസ്തവ സഭകൾക്കു നിയന്ത്രിതസ്വതന്ത്ര്യമേയുള്ളൂ. ആരാധനയ്ക്കു് ഇപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണസ്വതന്ത്ര്യമുണ്ട്. മതപരമായ പഠനമോ സണ്ടേസ്കൂളുകളോ കൺവെൻഷനുകളോ ഒന്നും നടത്താൻ അനുവാദമില്ല.

ചോദ്യം—റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ്സഭ അഖിലലോക സഭാകൗൺസിലിൽ (W.C.C.) അംഗത്വം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും തദ്വാരാ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ്സഭകളും ബെസൻറിയിൻ ഓർത്തഡോക്സ്സഭകളും തമ്മിൽ ഐക്യത്തിൽ വരുന്നതിനും വല്ല സാധ്യതകളുമുണ്ടോ?

ഉത്തരം—W.C.C. അമേരിക്കയുടെ ഒരു പ്രധാന രാഷ്ട്രീയായുധമാണെന്നുള്ള ആരോപണം റഷ്യൻ സഭ 1948-ൽ ചേർന്ന മോസ്കോ സമ്മേളനത്തിൽ ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടായി. തന്നിമിത്തം W.C.C. യുമായി യാതൊരു ബന്ധവും പാടില്ലെന്നു വർ തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ അടുത്ത കാലത്തു് ഈ അഭിപ്രായം മാറി വന്നു. കഴിഞ്ഞവർഷം W.C.C. കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ ഡോക്ടർ ഫ്റാങ്ക്ളിൻ ഫ്റൈ മോസ്കോയിൽ എത്തി മോസ്കോ പാത്രിയർക്കീസിനെയും നികോളൈ മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും സന്ദർശിച്ചു സംഭാഷണം നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി W.C.C. യും റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ്സഭയും തമ്മിൽ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്നതിനു സാധ്യതയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി. പിന്നീടു ബിഷപ്പു് നികോളൈ അമേരിക്ക സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ ഈ സംഭാഷണം തുടർന്നുനടത്തി. തൽഫലമായി W.C.C. യും റഷ്യൻ ഓർത്ത

ഡോക്സ്സഭയും തമ്മിൽ ഒരു ദ്വേഷാധിക്യസംഭാഷണം നടത്തുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചു വിവരം ഡോക്ടർ ഫ്റൈ ഇപ്രാവശ്യത്തെ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. റഷ്യൻസഭയുമായി പ്രാരംഭ ചർച്ചകൾ നടത്തുന്നതിനായി കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റി ഡോ. ഫ്റൈ, W.C.C. ജനറൽസെക്രട്ടറി ഡോ. വിസർട്ട് ഫ്ലാമിന്റ് എന്നിവരെ പ്രതിനിധികളായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. സംഭാഷണം ഒന്നരണ്ടു മാസത്തിനകം പാരിസിൽവെച്ചു നടക്കുന്നതായിരിക്കും. റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ്സഭ W.C.C. യിൽ ചേരാൻ തീരുമാനിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്റെ നയത്തിനു വിധേയമായി റുമേനിയ, ബൾഗേറിയ, ജോർജിയ, യുഗോസ്ലേവിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ സഭകളും W.C.C. യിൽ ചേരുന്നതായിരിക്കും.

ചോദ്യം—മലങ്കര സഭയിലെ സമുദായക്കേസിൽ W.C.C. യുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി ഒരു പരിഹാരം നേടാൻ വല്ല സാധ്യതയുമുണ്ടോ?

ഉത്തരം—W.C.C. സഭകളുടെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ കൈ കടത്തുകയില്ല. എന്നാൽ ഇതുകക്ഷികളും കൂടി അഭ്യർത്ഥിച്ചാൽ W.C.C. ശ്രമിക്കാനിടയുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ ജീവൽപ്രശ്നമാണിതെങ്കിലും അവർക്കു് ഇതൊരു കൊച്ചു കാര്യമാണ്.

ചോദ്യം—അടുത്ത W.C.C. പൊതു സമ്മേളനം എവിടെവെച്ചാണ് നടത്തപ്പെടുന്നത്?

ഉത്തരം—മിക്കവാറും സിലോണിലെ കാൻഡിയിൽ വെച്ചായിരിക്കും.

ചോദ്യം—ഈ പ്രാവശ്യം ഹോംസിലെ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ്സഭ പാത്രിയർക്കീസിനെ കാണാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലേ?

ഉത്തരം—ശ്രമിച്ചു. പള്ളിയിൽ വെച്ചു കാണുകയുചെയ്തു.

ചോദ്യം—ഇത്തവണത്തെ പയ്യൂടനസന്ദർശനങ്ങളിൽ ബ. അച്ചനെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചതെന്താണ്?

ഉത്തരം—ഓർത്തഡോക്സ്സഭകൾ കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ പിഡകൾ സഹിച്ചിട്ടും സജീവമായി നിലകൊള്ളുന്ന എന്തുള്ള വസ്തുതയാണ് എന്നെ വളരെ ആകർഷിച്ചത്. കൂടാതെ റുമേനിയൻ ഓർത്തഡോക്സ്സഭയിലെ സന്യാസിനീസന്യാസി സമൂഹങ്ങളും എന്നെ

വളരെ ചിന്തിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. സന്യാസിമാർ, ഫ്റാൻസിലെ തൊഴിലാളിപ്പട്ടക്കാ'രെപ്പോലെ മറ്റു തൊഴിലാളികളുമൊന്നിച്ചു സന്യാസാശ്രമങ്ങളിലെ ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരാകുന്നു. അവരെ നിശ്ചിതവും കർക്കശവുമായ സന്യാസാശ്രമനിയമങ്ങളിൽനിന്നും സഭ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സുദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനയിലും പങ്കുകൊള്ളണമെന്നില്ല. വ്യക്തിപരമായി കർക്കൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ട്. ജോലിയിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന പണത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും ആശ്രമത്തിൽകൊടുക്കണം. ബാക്കിയുള്ളതു സ്വന്തമായി ചെലവഴിക്കാം. സന്യാസിനീസന്യാസികൾ ഫാക്രിജോലി, പ്രിൻറിംഗ്, പരവതാനി നെയ്ത്തു്, തുണി നെയ്ത്തു്, മെഴുകുതിരിനിർമ്മാണം, തയ്യൽ മുതലായ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നു. സാധാരണ എട്ടു മണിക്ട്രാൺ ജോലിസമയം സഭവകയായി വില്ലനക്കടകളും ഉണ്ട്.

ചോദ്യം—വൈദിക സിമ്മനാരികൾ ഉണ്ടോ?

ഉത്തരം—റുമേനിയയിൽ കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷത്തിനുള്ളിൽ 2000 വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പരിശീലനം നൽകി. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് അവിടെ ക്ഷാമമില്ല. എന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ വൈദിക സിമ്മനാരികളുടെയും മറ്റും നില പൽങ്ങളിലാണ്. വൈദിക സിമ്മനാരിയിൽ പഠിക്കാത്തവർക്കു് അവിടെ പട്ടം കൊടുക്കുകയില്ല.

ചോദ്യം—ജനങ്ങൾ മദ്യപാനം സൗകി ഉള്ളവരാണോ?

ഉത്തരം—എല്ലാവരും വിത്തു കടിക്കും. നമ്മൾ ചായയും കാപ്പിയും കുടിക്കുന്നതുപോലെ, മദ്യമുടിക്കുന്നവരെ എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ചോദ്യം—മലങ്കരസഭയെപ്പറ്റിയും നമ്മുടെ തിരുമേനിയരെപ്പറ്റിയും അവിടത്തെ സഭകളുടെ അധികൃതർ ആരാഞ്ഞിട്ടില്ലേ?

ഉത്തരം—പ. കാതോലിക്കാ ബാവായ തിരുമേനിയുടെയും ഇവിടത്തെ സഭ മുഴുവന്റെയും പ്രതിനിധിയായി ഞാൻ അയയ്ക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് അവർ എന്നെ സ്വീകരിച്ചു ബഹുമാനിച്ചത്. ഇൻഡ്യാക്കോടെ ധർമ്മികനില വളരെ ഉയർന്നതാകയാലും, ഇൻഡ്യാ ഗാന്ധിയൻ തത്വങ്ങളിൽ ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി നിലനിൽക്കുന്നതുകൊ

പോളിക്കാർപ്പ് സഹദാ

[ബിഷപ്പ് മാർ പത്രോസ് ഒസ്കാത്തിയോസ്]

ണ്ടും അവർക്കു നമ്മോടു വളരെ ബഹുമാനമാണ്. മലങ്കര സഭയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുന്നതിനു് അവർ അഭിലാഷം പ്രകടിപ്പിച്ചു. തിരുമേനിക്കു സന്തോഷസൂചകമായി ചില സമ്മാനങ്ങളും ആശംസകളും തന്നെയുണ്ട്.

ചോദ്യം—നമുക്ക് അനുകരണീയമായ എന്തെങ്കിലും സാഹസിക കാര്യങ്ങളുണ്ടായോ?

ഉത്തരം—പലതും കണ്ടു. അവിടെത്തെ ആശ്രമജീവിത പരിപാടികൾ നമ്മുടെ ബഹുനീതൃശ്രമത്തിലും മറ്റും ആരംഭിച്ചു നടപ്പിൽവരുത്തേണ്ടതാണ്.

ചോദ്യം—സഭകളുടെ ആദ്ധ്യക്ഷികവും സാമ്പത്തികവുമായ നില എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു?

ഉത്തരം—ഞാൻ കണ്ട സഭകൾ എല്ലാതന്നെ സമ്പന്നമാണ്. ബിഷപ്പുമാർ വളരെ താഴ്മയുള്ളവരും ആതിഥേയപ്രിയരുമാണ്. ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം വെച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ റൂമേനിയയിലെ ആദ്ധ്യക്ഷികനില താണതല്ല.

ചോദ്യം—റൂമേനിയൻ സഭയ്ക്കു വല്ല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുമുണ്ടോ?

ഉത്തരം—ഉണ്ട്. അഞ്ചു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ. മാസികകൾ സഭയ്ക്കു പ്രസ്ഥാനമാണ് അച്ചടിക്കുന്നത്. ബൈബിളും മറ്റു മതഗ്രന്ഥങ്ങളും എല്ലാം അവിടെത്തന്നെ അച്ചടിക്കുന്നു. പുജാപാത്രങ്ങൾ, മെഴുകുതിരി മുതലായവയുടെ നിർമ്മാണം സഭയുടെ കത്തകയാണ്.

ചോദ്യം—കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ജനങ്ങൾ സാമൂഹ്യരണോ?

ഉത്തരം—വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം അടിച്ചമർത്തുന്നതിനാലും കഷ്ടകരമായ കൂടുതൽ നികുതി ഇടാക്കുന്നതിനാലും പലപ്പോഴും അസ്വസ്ഥതകൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ കൃമിനും ഭക്ഷണധാന്യങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതു കണ്ടു. പട്ടക്കാക്കു സ്റ്റോറു ശമ്പളം നൽകുന്നതുമെല്ലാം ചില സ്വാതന്ത്ര്യ നിയന്ത്രണങ്ങളെല്ലാം അനിവാര്യമാണ്. നമുക്ക് ഇവിടെയുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വില അവിടെ ചെന്നാൽ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കാം.

ഇമ്മാതിരിയുള്ള സഹായം നിർഭരമായ സന്ദർശനപ്രതിസന്ദർശനങ്ങൾമൂലം അനതിവിദൂരദാവിയിൽ മലങ്കരസഭയും യൂറോപ്പിലെ

ഏഷ്യാമൈനറിൽ സൂർണ്ണാപട്ടണത്തിലെ ബിഷപ്പായിരുന്നു പോളിക്കാർപ്പ്. അമ്പതു കൊല്ലത്തിലധികം മെത്രാനായിരുന്ന ശേഷം ക്രിസ്തുമതം 156-ൽ 86-ാമത്തെ വയസ്സിൽ തന്റെ പട്ടണത്തിലെ മൈതാനത്തു വെച്ച് അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെട്ടു. ചെറുപ്പത്തിൽ അദ്ദേഹം എപ്പ്യെസുസിൽ മാർ യോഹന്നാൻ ശുഭിഹായുടെ ശിഷ്യനായിരുന്നു.

ഒരു കള്ളന്റെ പിന്നാലെ എന്ന പോലെ ക്രിസ്തുമത പീഡകർ ക്രിസ്തുമത ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ച പോലീസുകാരോടു കൂടി വന്നു ചേർന്നു. മാളികയിൽ ഒരു കൊച്ചു മുറിയിൽ അദ്ദേഹം വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെ നിന്നു അദ്ദേഹത്തിനു രക്ഷപ്പെടാമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനു മനസ്സില്ലാതെ “കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കട്ടെ” എന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അവർ വന്നു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം താഴത്തേക്കു വന്നു അവരോടു സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രായവും ധൈര്യവും അവരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തി. ഭക്ഷണവും പാനീയവും വേണ്ടുവോളം അവർക്കു കൊടുത്ത ശേഷം ഒരു മണിക്കൂർ നേരം പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അവസരം കൊടുക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടത് അവർ അനുവദിച്ചു. രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരം അദ്ദേഹം നിന്നു കാതോലിക്കാ സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയും മറ്റും പ്രാർത്ഥിച്ചു. അത്രയ്ക്കു ദൈവമൃഗം കൊണ്ടു അദ്ദേഹം നിറഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചുവാൻ വരേണ്ടിയില്ലായിരുന്നു എന്നു അവരിൽ ചിലർക്കു തോന്നി. പുറപ്പെട്ടു സമയത്തു രണ്ടു പ്രമാണികൾ വന്നു അവരുടെ വണ്ടിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കയറ്റുകയും കൈസർക്കു ധാരാളം വാങ്ങിയോടുകൂടി സഭകളും തമ്മിൽ കൂടുതൽ സമ്പർക്കത്തിലും തദ്ദേശം ഐക്യത്തിലും എത്തിച്ചേരുന്നതു ഉള്ളു പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങൾ കാപ്പി കുടിച്ചു നന്ദി പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞപ്പോഴും ബ. അച്ചനെ ഭരിച്ചിരുന്നതു്.

ചാൽ എന്താണു ദോഷം, ഉപദ്രവം നിങ്ങളല്ലോ എന്നു ഗുണദോഷികയും ചെയ്തു. “ഞാൻ അതു ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അവർക്കു ദോഷം വന്നു വണ്ടിയിൽ നിന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തെ തള്ളിയിടുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽ ഉള്ളുകയും ചെയ്തു. മൈതാനത്തു ജനങ്ങളുടെ ബഹുമാനമായിരുന്നു. പോളിക്കാർപ്പിനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ജനം ആർപ്പു വിളിച്ചു. “നിങ്ങൾ പോളിക്കാർപ്പ് തന്നെയോ? എന്നു ഗവർണർ പീലിപ്പോസി ചോദിച്ചു.

പോളി: അതെ.
ഗവ: നിങ്ങളുടെ പ്രായത്തെ കാണു് കൈസരുടെ ദിവ്യത്വത്തെ നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുക, മിശിഹായെ തള്ളിപ്പറയുക, നിങ്ങളെ ഞാൻ വിട്ടയക്കും.

പോളി: 86 വയസ്സു വരെ ഞാൻ മിശിഹായെ സേവിച്ചു; അവൻ എനിക്കു യാതൊരു ദോഷവും ചെയ്തിട്ടില്ല, പിന്നെ എങ്ങനെ ഞാൻ ഏന്റെ രാജാവും രക്ഷകനുമായവനു വിരോധമായി ദൈവ ഭൂഷണം പറയും? ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നു നീ മനസ്സിലാക്കണം. ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്നു നീനിക്കു മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിക്ക. ഞാൻ വിശദമായി പറയാം.

ഗവ: കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ എനിക്കുണ്ടു്. നിന്റെ മനസ്സു മാറുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ അവയ്ക്കു ഏറിഞ്ഞു കൊടുക്കും, അവ നിന്നെ കൊല്ലുന്നില്ലെങ്കിൽ അഗ്നിയിലേക്കു നിന്നെ ഏറിയും.

പോളി: ഒരു മണിക്കൂർ നേരം കത്തി അണഞ്ഞു പോകുന്ന അഗ്നിയോ? അതു സാരമില്ല. ന്യായവിധിയേയും അഭക്തന്മാർക്കായി കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അഗ്നിയേയും നീ കാർക്കുക.

സൂർണ്ണായിലെ യഹൂദന്മാരും പുറജാതിക്കാരുടേ ഉറക്കെ അലറിപ്പറഞ്ഞു. ഇയാൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പിതാവു്, നമ്മുടെ മതത്തെ മറിച്ചു കളയുന്നവൻ, നമ്മുടെ ദൈവങ്ങളെ

Thought for the week

Nothing is too little to be ordered by our father; nothing too little in which to see His hand; nothing which touches our souls, too little to accept from Him; nothing too little to be done to Him.

E. B. PUSEY.

പ്രതിവാദപ്രഭാഷണം (The Sermon for the week)

അജ്ഞാതമായ ഭാവി

(എം. തൊമ്മൻ ബി. എ.)

“ഇനിയും വളരെ നിങ്ങളോടു പറയാൻ ഉണ്ട്; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല.”

(യോഹന്നാൻ 16: 12)

പ്രകൃതിയേക്കുറിച്ചും പ്രപഞ്ചത്തെക്കുറിച്ചും മറവായിരുന്ന പല വസ്തുതകളും മനുഷ്യന്റെ അന്വേഷണഫലമായി പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്.

നശിപ്പിക്കുന്നവൻ, അവർക്കു ബലി അർപ്പിക്കരുതെന്നു പറയുന്നവൻ.

സിംഹത്തെ അഴിച്ചു വിട്ടിട്ടു അദ്ദേഹത്തിനു ദോഷം പറയാത്തതിനാൽ വിറകു കൂട്ടി അഗ്നി ജ്വലിപ്പിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ അഗ്നികാര ബലിയായ അദ്ദേഹത്തെ അവർവലിഞ്ഞു കെട്ടി. പോളിക്കാർപ്പ് സപർഗ്ഗത്തിലേക്കു കണ്ണുയർത്തി നമസ്കരിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. “സർവ്വ ശക്തനായ ദൈവം തമ്പുരാണിന്റെ ഭാഗ്യപത്രമായ യേശു മിശിഹായുടെ പിതാവേ, നിന്റെ സഹദേന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഈ ദിവസം എന്നെ ഉൾപ്പെടുത്തിയതിനായി ഞാൻ നിന്നെ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. എന്നെ നിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു എടുക്കേണമേ”

ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ ഒരു വലിയ അൽഭുതം കണ്ടു. തീജ്വാല സഹദായുടെ ശരീരത്തിനു ചുറ്റും വൃത്തമായി നിലകൊള്ളുകയും ആ പ്രദേശത്തു ഒരു സുഗന്ധവാസന വീശുകയും ചെയ്തു. തീജ്വാലയിൽ ശരീരം ദഹിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ആരാച്ചാർ വാളോടു കൂടി അടുത്തു് പരിശുദ്ധന്റെ കഥ കഴിച്ചു. വിശ്വാസികൾ ശരീരം രത്നങ്ങളേക്കാളും തങ്കത്തേക്കാളും വിലമതിച്ചു് ഭക്തിപൂർവ്വം സംസ്കരിച്ചു. സഹദായുടെ മരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെയും ദിവസമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സപർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു അവർജനിക്കുന്ന അവസരം അതാണല്ലോ.

കാലം കഴിയുന്നോടും അറിവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ശാസ്ത്രയുഗത്തിൽ ദിവസേനയെന്ന വണ്ണം മനുഷ്യന്റെ ദർശനത്തിന്റെ ചക്രവാളം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ മൂലം മനുഷ്യനു കരുതമായിട്ടുള്ള കഴിവുകളും അത്ഭുതാവഹങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഒരു കാര്യത്തിൽ മനുഷ്യൻ ഇപ്പോഴും നിസ്സഹായനാണ്. ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച കാര്യത്തിൽ. നാളെഎന്തു സംഭവിക്കും എന്നുള്ള കാര്യം പോലും ആർക്കും നിശ്ചയമില്ല. കുറെ കൂടി വിദഗ്ദ്ധരായ ഭാവിയേക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചാൽ ആ അനിശ്ചിതാവസ്ഥ കൂടുതൽ ഭയാനകമായി തോന്നിയേക്കാം. എന്റെയും എന്റെ വാത്സല്യഭാജനങ്ങളുടേയും ജീവിതം ഏതെല്ലാം അനുഭവങ്ങളിൽ കൂടിക്കഴിഞ്ഞു പോകേണ്ടിവരും? ഭാവി സുഖകരമായിരിക്കുമോ ആപൽക്കരമായിരിക്കുമോ? ആർക്കെങ്കിലും പെട്ടെന്നു മരണം സംഭവിക്കുമോ? ജീവിതം എത്രനാൾ നീണ്ടുനിൽക്കും? ഈ വക ചോദ്യങ്ങൾക്കു തൃപ്തികരമായ ഉത്തരം ലഭ്യമല്ല. ഭാവിയിൽ അന്തർലീനമായി കിടക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങളെ പുറത്തു കൊണ്ടുവരവൻ മനുഷ്യൻ പല ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ ഫലം വിശ്വാസനീയമല്ല. പ്രവചനങ്ങൾ പലപ്പോഴും അസ്ഥാനത്തായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. അപ്രതീക്ഷിതമായ പലതും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച അനിശ്ചിതാവസ്ഥയുടെ അധിക പങ്കു സ്വീകരിക്കാതെ ഗന്ധനരമില്ലാത്ത ഒരു നിലയിലാണ് നാം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു് ഒന്നെത്രമായി കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം സാധാരണ കാണപ്പെടുന്നത്.

ണം; ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള പൂർണ്ണജ്ഞാനം യഥാർത്ഥത്തിൽ ആശാന്ത്യമല്ല. ഭാവിജീവിതം എല്ലാവിധത്തിലും സുഖസമ്പന്നവും വിജയകരവുമായിരിക്കുമെന്നുള്ള അറിവു ലഭിച്ചാൽ പിന്നെ മനുഷ്യൻ അലസനും പ്രവൃത്തിരഹിതനുമായി ഭവിക്കും. വരുവാനിരിക്കുന്ന പല അത്യാഹിതങ്ങളെക്കുറിച്ചു മുന്നറിവു ലഭിക്കുന്ന പക്ഷം ഭയവും നിരാശയും മൂലം ജീവിതം അസാദ്ധ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്തേക്കാം.

ഭാവിയിലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് ആശയം ആശ്വാസവും നൽകുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരു കാര്യം മാത്രമേയുള്ളൂ. അതു് നമ്മുടെ പിതാവും സർവ്വശക്തനുമായ ദൈവം വരുവാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നു എന്നും, നമ്മുടെ ഭാവി ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ സുരക്ഷിതമാണെന്നും ഉള്ള വിശ്വാസമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ അറിവും അനുവാദവും കൂടാതെ നമുക്കു യാതൊന്നും സംഭവിക്കയില്ലെന്നും അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ നന്മയ്ക്കു് ഉതകത്തക്കവണ്ണം ദൈവം നിയന്ത്രിക്കുമെന്നും ഉള്ള വിശ്വാസം എപ്പോഴും നമ്മെ ഭവിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വിശ്വാസം എത്രമാത്രം നമ്മെ ഭവിക്കുന്നവോ അത്രമാത്രം നമ്മുടെ ജീവിതം സുശക്തവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമായിരിക്കും.

നമ്മുടെ കത്താവു് ആവർത്തിച്ചു വർത്തിച്ചു പഠിപ്പിച്ച ഒരു സത്യം നമുക്കു ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അജ്ഞാതവും അന്യകാരാവൃതവുമായ ഭാവിയുടെയും നാഥനായി ദൈവം നിലകൊള്ളുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതം ഏതുവഴിക്കു തിരിഞ്ഞാലും ഏതു പ്രതിസന്ധിപ്പെട്ടതെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നാലും അവിടെയെല്ലാം നമുക്കു താങ്ങു തുണയുമായി നമ്മെ നയിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായി ദൈവം കാത്തുനിൽക്കുന്നു. നാം ഭയപ്പെടുന്ന അനന്തങ്ങൾ പലതും സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽതന്നെയും അവയെ നേരിടുവാൻ ആവശ്യമായ ശക്തിയും ധൈര്യവും ദൈവം പ്രദാനം ചെയ്യും. ഏതായാലും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഭയത്തിനു സ്ഥാനമില്ല. ഭാവിയേക്കുറിച്ചുള്ള ജിജ്ഞാസയും ഉൽക്കണ്ഠയും എല്ലാം മുക്തപ്പെട്ടി അറിഞ്ഞു സുരക്ഷിതമാക്കുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയും ദൈവവിശ്വാസമില്ലാത്തവരിലാ

ദൈവവിശ്വാസമെന്നപറയുമ്പോൾ യേശുക്രിസ്തു വെളിച്ചപ്പെടുത്തിയ സത്യദൈവത്തിലുള്ള ഉറച്ച വിശ്വാസമാണ് വിവക്ഷിക്കുന്നത്.

ഭാവമാത്രമല്ല മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഉൽക്കണ്ഠാഭരിതമാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. നാം അന്വേഷിക്കുന്ന അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന പല പ്രശ്നങ്ങളും വളരെ കഴുത്തുവയാണ്. അവയെക്കുറിച്ച് ശരിയായ നിശ്ചയം ചെയ്യുവാൻ അതു നടപ്പിലാക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ബുദ്ധിയോ പ്രാപ്തിയോ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടുള്ള ഒരു നിസ്സഹായത മനുഷ്യസഹജമാണ്. എത്ര ബുദ്ധിമാനം പ്രാപ്തമായ മനുഷ്യനും സ്വശക്തിയാൽ തരണം ചെയ്യുവാൻ കഴിയാത്ത ദുർഘടസന്ദിഗ്ധതകളും അപ്രാപ്യമായിത്തീരുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളും ജീവിതത്തിൽ അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. അവിടെയല്ലാം ജീവിതത്തെ സുഗമമാക്കിത്തീർക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ഏകമാർഗ്ഗം തന്റെ അഭ്യർത്ഥനാഭാവം നടത്തിപ്പും ശക്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധനായി കാത്തുനിൽക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുകയാണ്. അന്വേഷിക്കുന്ന ജീവിതത്തിൽ ദൈവം നമുക്കു മതിയായവനായി അനുഭവപ്പെടുമ്പോഴുമാത്രമേ നമ്മുടെ ഭാവിയെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുമ്പോൾ നമുക്കു കഴിയൂ. ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്ക വർദ്ധിക്കാതെ നമ്മെ അലട്ടുന്ന നിസ്സഹായതയുടെ ഒരു പ്രതിച്ഛായയായിരിക്കാം. ദൈവം ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണെങ്കിൽ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചും അങ്ങനെയൊന്നു ആയിരിക്കും. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാം ആവശ്യങ്ങൾക്കും ദൈവം പര്യാപ്തമാണെങ്കിൽ ഭാവിയെക്കുറിച്ചും യോനകമായിരിക്കുകയില്ല.

നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ ശിഷ്യന്മാക്കു നൽകിയ അന്ത്യസന്ദേശത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ചാക്രം. "ഇനിയും വളരെ നിങ്ങളോടു പറയാനുണ്ട്. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ വഹിച്ചാൻ കഴിവില്ല." സർവ്വജ്ഞായ ദൈവം അല്ലാത്തതായി മാത്രമാണ് തന്റെ രഹസ്യങ്ങളെ നമുക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. അതു നമ്മുടെ കഴിവിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കാതെ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സത്യങ്ങളും നൽകുന്ന നിർദ്ദേശം

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

തീമോത്തിയോസിനുള്ള ലേഖനങ്ങൾ (തുടർച്ച)

(ഫാദർ സി. എ. ഏബ്രഹാം. എം. എ., ബി. ഡി. ബി. ലിറം) (ഓക്സൺ)

തിങ്കൾ—4:1-5

ദുഃഖദേശങ്ങളാൽ വിശ്വാസികളെ തെറ്റിക്കുന്ന ശത്രുക്കളെപ്പറ്റി ഈ ഭാഗത്തു പറയുന്നു. വിവാഹത്തെയും ഭക്ഷണത്തെയും സംബന്ധിച്ചു അക്രൈസ്തവമായ ഒരു മനോഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരായിട്ടാണ് അപ്പോസ്തോലൻ അവരെപ്പറ്റി പറയുന്നത്.

ദൈവദാനങ്ങൾ മനുഷ്യൻ ദുഃഖയോഗപ്പെടുത്തിയേക്കാം. എന്നാൽ ദൈവസൃഷ്ടിയിലുള്ള ഒന്നും അതിൽ തന്നെ ഹിനമായതല്ല. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതെല്ലാം നല്ലതെന്നു താൻ കണ്ടു. (ഉല്പ: 1: 31) ദൈവദാനങ്ങളായ ശരീരം, ഭക്ഷണം മുതലായവ നന്ദിയോടുകൂടെ ദൈവയിഷ്ടപ്രകാരം മാത്രം ഉപയോഗിക്കേ

ണ്ടെന്നും സ്വീകരിച്ച സ്വായത്തമാക്കുന്നതനുസരിച്ചു കൂടുതൽ അറിയുവാനുള്ള കഴിവും നമുക്കുണ്ടാകും. കേവലം സാധാരണ മനുഷ്യരായിരുന്ന അപ്പോസ്തോലന്മാർ കർത്താവുമായുള്ള ശാരീരിക സമ്പർക്കത്തിന്റെ ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിൽ—മൂന്നു വർഷത്തിനിടയിൽ—സമ്പാദിച്ച പരിജ്ഞാനം അവരുടെ അനന്തര ജീവിതത്തിലെ ആത്മീയ വളർച്ചയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ ഉച്ഛ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയാം. കർത്താവിന് അവരോടു പറയാനാണായിരുന്ന പലതും പിന്നീടു 'വഹിച്ചാനുള്ള അവരുടെ കഴിവു' വർദ്ധിച്ചതനുസരിച്ചു താൻ പറഞ്ഞു:—കർത്താവിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്കുള്ള അവരുടെ വളർച്ച അത്ഭുതപരമായിരുന്നു. അപ്പോസ്തോലന്മാരെ കർപ്പിപ്പിച്ച ആ കരങ്ങൾതന്നെയാണ് ഇന്നു നമ്മെയും നടത്തുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ ജീവിതവും ഭാവിയും ആ കർത്താവിന്റെ കരങ്ങളിൽ സുരക്ഷിതമാണ്. ഭാവിയെപ്പറ്റി ഭയപ്പെടാതെ ഓരോ ദിവസവും കർത്താവു നൽകുന്നവെളിച്ചത്തിൽ കർത്താവിനോടുകൂടെ നടക്കുവാനുള്ള കൃപ നമുക്കു ലഭിക്കട്ടെ.

ണ്ടവയാണ്. സകലവിധ സ്റ്റോത്രങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രീകരണം സ്റ്റോത്രബലിയാകുന്ന വി. കുർബ്ബാനയിലാകുന്നു.

ദൈവദാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവമെന്നൊന്നു ചിന്തിക്കുക. ദൈവത്തിന് നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ടു അനുഭവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത എന്തിലേക്കിലും ആനന്ദം നാം അന്വേഷിക്കാറുണ്ടോ?

"ദൈവമേ, എനിക്കു നിന്നിടുള്ള ശരീരവും, മനസ്സും, സംസാരശക്തിയും, സമയവും, ധനവും നിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള കഴിയും ചെയ്യുവാൻ എനിക്കു ശക്തി തരണമേ."

* * *

ചൊവ്വ—4: 6-16

തീമോത്തിയോസിനുള്ള പ്രത്യേകമായ ഉപദേശമാണ് ഈ ഭാഗത്തു. ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ഉപദേശത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവനും വിശ്വാസത്തെ പ്രവൃത്തിയിൽ കാണിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കണം. ആത്മീയപ്രയോജനമില്ലാത്ത കിഴവിക്കഥകളെ ത്യജിച്ചു, ദൈവഭക്തിയുണ്ടാക്കുന്ന അഭ്യാസവും ശിക്ഷണവും പാലിക്കണമെന്നും, കൈവെട്ടുമല്ലം തീമോത്തിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കൃപാവരത്തിനയോജ്യമാവട്ടെ ജീവിക്കണമെന്നും വി. പൗലോസ് ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു.

ശാരീരികവും മാനസികവുമായ കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനു സുശിക്ഷിതമായ അഭ്യാസനം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മീയ കഴിവുകൾക്കും ആവശ്യമാണ്. ശരീരസുഖത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ശിക്ഷണത്തെപ്പറ്റി കരുതുകയും ആത്മീയ ജീവൻ എങ്ങനെയെങ്കിലും പുരോഗമിച്ചുകൊള്ളും എന്നുള്ള വിചാരത്തിൽ നാം കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? വേദപുസ്തകവായന, സ്വയം പരിശോധന, മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന, ധനധർമ്മങ്ങൾ, ഉപവാസം ഇവയിലെല്ലാം നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെന്തു്?

"ദൈവമേ, എന്റെ ശരീരത്തിനുവേണ്ടി വിചാരിച്ചുവന്നതുപോ

ലെയെങ്കിലും എന്റെ ആത്മാവിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാവൻ എന്നിങ്ങനീ സഹായിക്കണമെ.”
ബുധൻ—5: 1-16

മറ്റുള്ളവരോടു പെരുമാറുന്ന വിധത്തെപ്പറ്റി തീമോത്തിക്കുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ഈ ഭാഗത്തുള്ളത്. വിധവമാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശമാണ് ഇതിൽ അധികവും. വിധവകളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതു് സഭയുടെ ഒരു ചുമതലയായി ഇവിടെ പറയുന്നു. വിധവമാരുടെ സഭയിലുള്ള ചുമതലകൾ രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുക, അനാഥരെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുക, തടവുകാരെ സന്ദർശിക്കുക എന്നിവയായിരുന്നു. വിധവമാരെ സഭ സംരക്ഷിക്കുന്നതു് അവരുടെ ബന്ധത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കു് അതിനുള്ള കഴിവില്ലാത്തപ്പോൾ മാത്രമായിരുന്നു.

അനാഥരും, വിധവകളും, വൃദ്ധന്മാരും സഭയുടെ പ്രത്യേക സഹായം അർഹിക്കുന്നവരായി ആദിമ സഭ കരുതിയിരുന്നു. ആത്മീയകൂട്ടായ്മയുടെ പ്രകടനമായിരുന്നു അതു് നമ്മുടെ ഇടവകയിൽ ഈ മനോഭാവമുണ്ടോ? വ്യക്തിപരമായി ഈ ചുമതലയെപ്പറ്റി നാം വിചാരിക്കാറുണ്ടോ?

“കത്താവെ, ഞങ്ങൾക്കു സഹായിക്കുന്നവരെയും ഞങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നവരെയും നിന്റെ സ്നേഹത്തിലും സംരക്ഷണയിലും നിറയിച്ചുകൊള്ളണമെ.”

വ്യാഴം—5: 17-25

സഭയിലെ ശുശ്രൂഷകന്മാർ സഭാംഗങ്ങളാൽ സാമ്പത്തികമായി സഹായിക്കപ്പെടേണ്ടവരാണ്. കുറാം ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷകനെ (മുപ്പനെ) മതിയായ തെളിവുകൂടാതെ ശിക്ഷിക്കരുതെന്നും, ശരിയായ തെളിവുള്ളപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയെക്കൂടെ ലാക്കാക്കി ശിക്ഷിക്കണമെന്നും ധൃതഗതതിയിൽ ശുശ്രൂഷകന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കരുതെന്നും അപ്പൊസ്തോലൻ പറയുന്നു. ആരോഗ്യത്തെ കരുതി അല്ല വിത്തു കടിക്കുവാൻ തീമോത്തിയോസിനോടു പറയുന്നുണ്ടു്. (ലഹരിസാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് അമിതമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനേയും അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന തിന്മകളെയുമാണ് ക്രിസ്തു മതം എതിർക്കുന്നതു്.)

സഭയിലെ ശുശ്രൂഷകന്മാരുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ നാം എത്രപങ്കു വഹിക്കുന്നു എന്നു ലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ നാം ഉൾപ്പെടുന്ന സഭയുടെ കൂട്ടായ്മയ്ക്കു് എതിരായിട്ടുള്ളതാണെന്നും സഭയുടെ സാക്ഷിക്ക് പ്രതിബന്ധമായി തീരുന്നതാണെന്നും ഉള്ള വിചാരം നമുക്കുണ്ടോ?

“കത്താവെ, നിന്റെ സഭയിലെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി നി വിളിച്ചിരിക്കുന്നവരെ നിന്റെ കൂടെയിൽ നി സംരക്ഷിക്കണമെ. അവരോടുള്ള ചുമതലയെ ഞങ്ങൾ മറന്നപോകാൻ ഇടയാവുകയുമരുതെ.”

* * *

വെള്ളി—6: 1-10

ദാസ്യവേല ചെയ്യുന്നവർ ക്രിസ്ത്യാനികളായാൽ അവരുടെ വേലയിൽ കൂടുതൽ ശുഷ്കാന്തി കാണിക്കുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയ വിശിഷ്ടത എന്ന് വി. പൗലോസ് പറയുന്നു. തർക്കത്തിന്റെ ആത്മാവിൽ ജീവിച്ചു് ഇടർച്ചയും പിളർപ്പും ഉണ്ടാക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചതു് അപ്പൊസ്തോലൻ ആവർത്തിക്കുന്നു. ലോകത്തോടും ധനത്തോടും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട മനോഭാവത്തെയും അദ്ദേഹം ഇവിടെ വിശദീകരിക്കുന്നു. ഇഹലോകത്തിലേക്കു നാം ഒന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. ഇവിടെനിന്നു് ഒന്നും കൊണ്ടുപോകുന്നതുമില്ല.

ലോകമനുഷ്യർ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളെയും അളക്കുന്നതു് ധനത്തിന്റെ മാനദണ്ഡംകൊണ്ടാണ്. ഈ ലോകവും മനുഷ്യജാതിയുടെ ചരിത്രവും ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനവും എല്ലാം എന്നിങ്ങനെ ധനസമ്പാദനത്തിനു

ള്ള ഒരു പശ്ചാത്തലം മാത്രമായി ഞാൻ കരുതുന്നുണ്ടോ? മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി ഞാൻ വിധി കല്പിക്കുന്നതു അവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നതു ധനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണോ എന്നും ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

“കത്താവെ, ധനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ ചിന്തകളും പഠനങ്ങളും നി എന്നിങ്ങനെ തന്നിരിക്കുന്ന ചുമതലകൾക്കും കടമകൾക്കും അനുയോജ്യമായതു മാത്രമായിരിക്കാൻ എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമെ.”

* * *

ശനി—6: 11-22

ലേഖനത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തു് തീമോത്തിയുടെ മാമോദീസായെയും ദൈവവിളിയെയും അപ്പൊസ്തോലൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. നിഷ്കളങ്കനും നിരപവാദ്യനുമായി അവസാനം വരെയും വിശ്വാസം കാത്തുകൊള്ളുന്നതിനും ക്രിസ്തീയ സുകൃതങ്ങളിൽ വേരൂന്നി വളരുന്നതിനും അപ്പൊസ്തോലൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ധനവാന്മാരോടുള്ള ഉപദേശം ഒന്നുകൂടെ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടാണ് ലേഖനം സമാപിക്കുന്നതു്. (എഫെസ്യൂസ് സമൂഹിയുടെ സങ്കേതമായിരുന്നു. പല ധനവാന്മാരും അവിടെ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരിക്കാണം.)

എന്റെ മാമോദീസായിൽ എനിക്കു വേണ്ടി ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രതിജ്ഞകൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു? അവ എന്തെന്തായി ഞാൻ ഇപ്പോൾ

(ശേഷം 12-ാം പേജിൽ)

നമുക്കുവേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ട രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ

(1) സുന്നഹദോസുകൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

ഔദ്യോഗിക മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താവിലേക്കു്.

(2) മൂന്നുവിശ്വാസ സത്യങ്ങൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

ഡബ്. ഫാദർ എം. വി. ജോർജ്ജ് എം. ഏ. എസ്. ടി. എം. വില അണ എട്ടു്.

ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് കെ. വി. മാമ്മൻ ചർച്ചവീക്ഷിണി ആഫീസ്, കോട്ടയം.

പ്രശ്നപംക്തി

(പോൾ വറുഗീസ്)

ചോ. ഉല്പത്തി, 7: 14—16 വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിധമുള്ള ഒരു പെട്ടകത്തിൽ അന്നു ഭൂമിയിലുണ്ടായിരുന്ന സകല ജീവജാലങ്ങളെയും വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എണ്ണപ്രകാരം വഹിയ്ക്കുവാൻ സാധിച്ച എന്ന് സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യന് എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കും? അറാറാത്തു മല എവിടെയാണെന്ന് കണ്ടുപിടിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

എ. തോമസ്, പത്തനംതിട്ട. ഉത്തരം. ജലപ്രളയകഥയുടെ വിശദവിവരങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പല പ്രയാസങ്ങളുമുണ്ട്. ഉല്പത്തി 6: 14—16 ൽ കാണുന്ന പെട്ടകം 300x50x30 മുഴമാണ്. 900 വയസ്സുവരെ ആയുസ്സുള്ള മനുഷ്യരാണുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ കൈകൊണ്ടുളക്കുന്ന മുഴം ഒരുപക്ഷേ 18 ഇഞ്ചിൽ കൂടുതലായിരുന്നിരിക്കാം. രണ്ടടി വെച്ചു കണക്കാക്കിയാൽ 600x100x60 = 3600000 ക്യൂബിക് അടി സ്ഥലം അതിനകത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കപ്പലിന് മൂന്നു നിലയുണ്ടായിരുന്നു (6;16) ഒരു നല്ല കാഴ്ചബഗ്ഗാവിലുള്ള മൃഗങ്ങളെയെല്ലാം 36ലക്ഷം ക്യൂബിക് അടി സ്ഥലത്തു കയറ്റി കൂടെ?

അറാറാത്തു, അസ്സീറിയയുടെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള "ഉറർത്തു" പീഠപ്രദേശമായിരിക്കണം. ഇന്ന് തുക്കിയുടേയും അർമേനിയയുടേയും ഇറാന്റെയും അതിർത്തിയിലുള്ള രണ്ടു പർവ്വതങ്ങളിൽ ഉയരം കൂടിയ (16,916 അടി) അഗ്രിഡാഗ് മലയായിരിക്കാം ഈ പെട്ടകം വന്നൊച്ച സ്ഥലം.

ചോ. ബാബേൽ കോട്ട പണിതകഥ, സൂര്യനേയും ചന്ദ്രനേയും ആകാശത്തിൽ വിലക്കിയ കഥ, കഴലുതി യരിഹോ പട്ടണമതിൽ ഇടിച്ച കഥ ഇത്യാദികഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പഴയനിയമം ഹിന്ദുപുരാണ ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെ കെട്ടുകഥകൾ

നിറഞ്ഞ ഒരു ഗ്രന്ഥമായി വിചാരിയ്ക്കാതിരിക്കാൻ കാരണമുണ്ടോ?

എ. തോമസ്, പത്തനംതിട്ട. ഉത്തരം. ഈ കഥകളെല്ലാം തന്നെ പരമ്പരാഗതമായി ഇസ്രായേലിൽ പറഞ്ഞുവന്നവയും പിൻക്കാലത്തു എഴുതിച്ചേർത്തവയാണെന്നാണ് വിചാരിയ്ക്കേണ്ടതു്.

ബാബേൽ കഥയുടെ പിറകിൽ, ക്രിസ്തുവിന് 2000 കൊല്ലംമുൻപു തന്നെ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന 'ഏതമൻ ആനാക്കി' (ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടേയും അസ്ഥിവാദവേദം എന്നത്) ദേവാലയമായിരിക്കാം കിടക്കുന്നതു്. അടിത്തറയിൽ നിന്നും 300 അടി ഉയരവും എട്ടുനിലയുമുള്ള ഈ ബാബിലോണുക്ഷേത്രത്തിന്റെ പണി മുഴുവനായിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ മറ്റൊരോ കഥകളുടേയും പിറകിൽ കുറെ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളൊക്കെ കിടപ്പുണ്ട്.

പക്ഷേ ഈ കഥകളുടെ വിശ്വാസ്യതയെ ആസ്പദമാക്കിയല്ല, പഴയനിയമത്തിന്റെ വില കണക്കാക്കേണ്ടതു്. ദൈവവും തങ്ങളുടെ സമുദായവുമായുള്ള ഇടപാടുകളെ യഹൂദന്മാരങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കി, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യവത്കരണത്തിനും പരസ്യശ്രേഷ്ഠം പശ്ചാത്തലമെതു് ഇവരണ്ടുമാണ് പഴയനിയമത്തിൽനാം കാണേണ്ടുന്നതു്.

ചോ. ഉല്പത്തി 6: 1, 2 ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരെന്നു് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ആരെക്കുറിച്ചാണ്. ഹിന്ദുപുരാണങ്ങളിലുള്ള God നെപ്പോലുള്ള ദേവന്മാരാണ്? അബ്രഹാമിനെ സന്ദർശിച്ച മൂന്നു പുരുഷന്മാർ ദൈവദൂതന്മാരോ (മാലാഖമാർ) ദൈവദൂതന്മാരോ?

എ. തോമസ്, പത്തനംതിട്ട. ഉത്തരം. ആദ്യത്തെ ചോദ്യത്തിനു സാധാരണ മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള സമാധാനങ്ങളാണ് പണ്ഡിതന്മാർ നൽകുന്നതു്.

1. പ്രഭുക്കുടുംബങ്ങളിലുള്ളവരാ

ണ് ദൈവപുത്രന്മാർ, സാമുദായികനിലയിൽ താഴ്ന്നവരാണ് മനുഷ്യപുത്രികൾ. ശമയ്യാക്കാരുടെ തർജ്ജമയിലും സിമ്മോക്കസിന്റെ ഗ്രീക്കുതർജ്ജമയിലും പല യഹൂദതർജ്ജമകളിലും ഇങ്ങിനെയാണിവാക്യത്തെ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതു്. ഇന്ന് ഈ നില സ്വീകരിയ്ക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാർ കുറവാണ്.

2. മാലാഖമാരാണ് ദൈവപുത്രന്മാർ. ഫൈലോ, ജോസീഫസ്, ജസ്റ്റിൻമാർട്ടിൻ, അലക്സന്ദ്രോഫിലിസ്, ത്രെന്തുല്യൻ മുതലായവർ ഈ അഭിപ്രായക്കാരാണ്. (യുദാ; 6,2 പത്രോ. 2;4, ഈയോബ് 1:6 മുതലായവ നോക്കുക)

3. ഭക്തന്മാരായ ആളുകൾ. അതായതു് ദേവാലയങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരിൽ സേത്തിന്റെ മക്കൾ മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥ ദൈവമക്കൾ. ഹാമിന്റെയും യാഫേത്തിന്റെയും മക്കളാണ് മനുഷ്യപുത്രീമാർ. (സ്വർണ്ണനാവുകാരനായ ഈവാനിയോസ്; അലക്സന്ദ്രിയയിലെ ക്രിസോസ്, ആഗ്രസ്റ്റിനോസ്, ജെറോം)

ഇതെല്ലാം കൂടാതെ, ജലപ്രളയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ബാബിലോൺ പാരമ്പര്യത്തെ ഉല്പത്തിപുസ്തകകത്താവു് സ്വായത്തമാക്കിയപ്പോൾ അതിന്റെ കൂടെ വന്നു കയറിയ ഒരു ബാബിലോണിയൻ ഐതിഹ്യമാണിതെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നവരുമുണ്ട്.

രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിനുത്തരം അബ്രഹാമിന് മൂന്നു സന്ദേശവാഹകരായി കാണപ്പെട്ടതു് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യക്ഷീകരണം (Theophany) ആണെന്നാണ്.

സഭാ കലണ്ടർ

- 1956 സെപ്റ്റംബർ-ഒക്ടോബർ.
30. നായർ-സ്തുതിബായുടെ ശേഷം:3 വി. ജറോം (A. D. 420)
1. തിങ്കൾ മോർ ആദായി, മോർ അബഹായി, മോർ മൽക്കെ.
 2. ചൊവ്വ.
 3. ബുധൻ. കോതമംഗലം മോർ ബാസേലിയോസ്.
 4. വ്യാഴം. അസ്സീറിയയിലെ പ്ലാർസ്സിസ് (A. D. 1226)
 5. വെള്ളി.
 6. ശനി

വിവിധവാർത്തകൾ

ഇൻഡ്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി ക്രൈസ്തവസഭയും മിഷനറിമാരും ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളെ സെപ്റ്റം. 25-ാംനു കോഴിക്കോട്ടെ ദേവഗിരി സെൻറ്. ജോസഫ് കോളേജ് ഉൽഘാടനം ചെയ്ത മദ്രാസ് ഗവർണ്ണർ ശ്രീ പ്രകാശ പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബാവാ തിരുമേനിക്കു സമ്മാനം

സെപ്റ്റംബർ 24-ാംനു റൂമേനിയായിൽനിന്നും ഇവിടെ തിരിച്ചെത്തിയ റവ. ഫാദർ കെ. പീലിപ്പോസ്, റൂമേനിയൻ ഹെൽത്ത് ഡോക്ടർ പത്രയർക്കീസ് ബാവാ കത്തോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിക്കു സമ്മാനമായി കൊടുത്ത ചുരുക്കവിലയായ സപ്ലിമെന്റും മാലയും, ഒരു സൗഹൃദസന്ദേശവും ബാവാതിരുമേനിയെ ഏല്പിക്കുകയുണ്ടായി.

സന്ദർശിച്ചു

കേന്ദ്രപാലാസിൽ ഡോ. ചുട്ടി മ. ശ്രീ. മി. മി. ശ്രീ. സെപ്റ്റംബർ 24-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച 10 മണിക്ക് പഴയ സിമ്മനാരിയിൽ എത്തി. പ:

കത്തോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയേയും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയേയും സന്ദർശിച്ചു അരമണി കൂർ നേരം സംഭാഷണം നടത്തി. മന്ത്രി പഴയ സിമ്മനാരിയിലെ കൗതുകസാധനങ്ങളും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കമ്മട്ടിമാളികയും മറ്റും കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു.

യുവജനപ്രസ്ഥാനം

മലങ്കരദാർശനീക സഭയിലെ യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സജീവമായ നടത്തിപ്പിനെപ്പറ്റി പദ്യാലോചിക്കുന്നതിന് യുവജനസമാജം സെക്രട്ടറിമാരുടെ ഒരു സമ്മേളനം ഒക്ടോബർ 2-ാംനു തിരുവല്ലാ തിരുമൂലപ്പുര ബാലികാമഠം ഹൈസ്കൂളിൽ വെച്ചു. മാർ കുറിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാതിരുമേനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേരുന്നതാണ്.

എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ സന്ദർശനം

എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയും, എത്യോപ്യൻ ദാർശനീക സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക നേതാവുമായ ഹെയ്ലിസെലാസ്സി ചക്രവർത്തി

ഒക്ടോബർ അവസാനം വരുംകോട്ടയത്തു എത്തി പ.കത്തോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിക്കുന്നതും പിറ്റേ ദിവസം ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ചരമശതവത്സരാഘോഷം ചേപ്പാട്ടു പള്ളിയിൽ വെച്ച് ഉൽഘാടനം ചെയ്യുന്നതുമാണ്. ചേപ്പാട്ടു പള്ളിയുടെ ജീണ്ണോദ്ധാരണാർത്ഥം ചക്രവർത്തി നാലുവർഷം മുമ്പ് 5000 രൂപാ അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഇൻഡ്യയ്ക്കും മലങ്കരസഭയ്ക്കും ചക്രവർത്തിയുടെ ആശ്രമം വലിയ ഒരു ബഹുമാനം തിരുമേനിയുടെ അടുത്തുനിന്നു രണ്ടുപക്ഷമിടും.

മലബാർ ദ്രോസന പയ്യടനം

മലബാർ ദ്രോസനത്തിലെ പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും സ്കൂളിബാധാസ സമൂഹത്തിന്റെ "സന്തോഷവും കിരീടവും"യായ മക്കളെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനുമായി മാർ സെന്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ മരണശേഷി ഒരു പരിപാടി തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. 1956 നവംബർ 18-ാംനു കോഴിക്കോട്ടു വി: കുർബാന അർപ്പിച്ചശേഷമായിരിക്കട്ടെ സഞ്ചാരം തുടങ്ങുന്നതു്. എല്ലാ ഇടവകകൾക്കും ആമോദജനകമായ ഒരു പയ്യടനമായിരിക്കും ഇതു്. ഇടവക സന്ദർശനത്തിൽ വളരെ നിർബന്ധമുള്ള തിരുമേനിയ്ക്ക് അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെപ്പറ്റി തികച്ചും ബോധ്യവുമുണ്ട്.

പട്ടാഭിഷേകം

സ്കൂളിബാധാസൻ മണലേൽ മഠം തോമസ് ശൈശവ കോടനാട്ടുവെച്ചു ബിഷപ്പ് മാർ പത്രോസ് സെന്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയെ കരിശാപ്പട്ടം നൽകിയിരിക്കുന്നു. മാർ ഔഗേൻ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയും സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ഫാദർ തോമസ് സ്കൂളിബാധാസ സമൂഹത്തിന്റെ ആക്ടിങ്ങ് സെക്രട്ടറി ആയിരിക്കുന്നതാണ്. ക്രിസ്തീയമോറാളിറ്റി ഈ ശൈശവൻ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളായി കോന്നി ആട്ടച്ചാക്കൽ ദയറയിൽ താമസിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. സ്ഥിരതാമസമായിട്ടുള്ള അദ്ദേഹം കോളേജിൽ ചേരുന്നതെ ഇപ്പോൾ ബി. എ. പരീക്ഷയ്ക്കു പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ദാവൻകൂർ ഫോർവേഡ് ബാങ്ക് (ക്ളിപ്)

ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സ്: കോട്ടയം

- അധികൃതമൂലധനം രൂ 50,00,000
- വാഗ്ദത്തമൂലധനം രൂ 25,00,000
- നിക്ഷിപ്തമൂലധനം രൂ 15,00,000
- കരുതൽധനം രൂ 6,97,000
- പ്രവർത്തനമൂലധനം രൂ 4,52,61,000

[31-12-55]

ശരിയായ ഉൾക്കൊള്ളൽ കർമ്മങ്ങൾ കലണ്ടർ വായ്പ അവശ്യമുള്ളവർക്കുള്ള 47 ശാഖകളിൽ ഏതിനെയെങ്കിലും സമീപിക്കുക.

ബാങ്കിംഗ് സംബന്ധമായ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു

Look forward and bank
With Forward Bank.

സി. എം. ചെറിയാൻ
സെക്രട്ടറി

WHAT THE BIBLE TEACHES ABOUT WORK

Canon Alan Richardson, D. D.

ii

Thus, from the New Testament standpoint a man's secular occupation is a matter of secondary importance; likewise from the church's point of view it should be a matter of merely secondary importance whether a man is a doctor or a brick-layer or in New Testament terms, it matters little whether a Church member is a ruler, a tent-maker, a silversmith or a seller of purple, provided that his occupation is not inconsistent with his Christian profession. A silver smith after his conversion, could no longer enrich himself by making images of Diana of the Ephesians, but most of the occupations in which Christians engaged would not thus conflict with the profession of the name of Christ. As a matter of fact, we may infer from the New Testament Epistles that a high proportion of the rank-and-file members of the apostolic church were *douloi*. This word is usually translated "Servants," "bond-servants" or "Slaves," in the English versions. But the fact is that there is no exact modern equivalent of it because the social system of the first century A. D. has long ago disappeared. The translation "slave" suggests to modern ears something much too harsh and cruel, and in any case the *douloi*, or house hold slaves of the Epistles were not the criminal slaves of the mines and galleys. They were preeminently the labouring classes. But they were not necessarily depressed, nor were they depersonalised as modern industrial workers often are. A slave might rise to a position of high responsibility in his master's household, and he was often treated with respect and affection as a member of the family (cf. *oiketai* in I Pet. 2:18 members of the *oikos* or home)

Several of the Epistles contain exhortations addressed to Christian *douloi* concerning their duties as workers (Col. 3: 22; 4: 1; Eph 6; 5-9; I Tim. 6: 1, 2; Tit. 2: 9, 10; and I Pet. 2: 18-25) The general instruction given is that Christian slaves must obey those who are their masters (*kurioi*), not with eye-service as men-pleasers, but as *douloi* of Christ, working as their Master

(*kurios*) in heaven. They are to commend Christian doctrine by the blamelessness of their lives. If they have Christian masters they must not try to make undue advantage of the fact. If they are treated harshly, they must suffer gladly, remembering the example of Christ's passion. Their daily work, rendered faithfully as unto Christ will thus become "an adornment of the doctrine of God our saviour" (Tit. 2: 10) Though advice is thus given to slaves, who form the majority in the local congregations, masters (*kurioi*) are not forgotten; as occasional slave owner, such as Philomon would be found here and there in Churches. They are enjoined to render to their (*douloi*) what is just and equal, remembering that they also have a *kurios* in heaven (Col. 4: 1.), with whom there is no respect of persons (Eph. 6: 9). Thus, the earthly master becomes the "type" of the Master in heaven and we find that the language, drawn from ancient social institutions of the master-servant (*kurios-doulos*) relationship is used very frequently in the New Testament to

express the relationship between Christians and their Lord. Such catechesis (instruction) would be unacceptable to mass of the workers in our modern industrial society. It is not possible to transfer the ethical advice relevant to a situation long past and apply it in the changed conditions of today. We must not look in the Bible for a code of social ethics that will apply to our situation in the twentieth century. The New Testament catechesis for *douloi* would sound like the "opinion" which the "bosses" dole out to the workers to keep them contented with their lot. It speaks of duties and not of "rights". We must find new forms in which to express the Christian attitude towards daily work in terms of our present social conditions. Yet, having said this, we must assert also that the early Christian worker's catechism, as we find it preserved in the New Testament Epistles, embodies permanent truth concerning the Christian attitude towards work. It remains true that the the Christian, like other men, must work because work is divine ordinance for human life; he too must work in order to earn his daily bread, to sustain his family and to secure the material basis of the good life. But he now works from a higher motive and under a different

ബാങ്ക് ഓഫ് സെക്കൻ ലിമിറ്റഡ്
കോട്ടയം.
(1919-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്.)

ബ്രാഞ്ചുകൾ. അലപ്പുഴ, അമ്പലപ്പുഴ, അരൂർ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, ചെങ്ങന്നൂർ, എടത്തറ, എറണാകുളം, ഹരിപ്പാട്, കോട്ടയം, കുമരകം, കോന്നി, മാന്നൂർ, പുതുപ്പള്ളി, പുറമറ്റം, വാമ്പാക്കുട, തിരുവല്ല, തലയോലപ്പുറമ്പ്, തിരുവനന്തപുരം.

ഏജൻസികൾ. ആലുവ, അതിരമ്പുഴ, ബോംബെ, ബാംഗ്ലൂർ, കൊച്ചി, കോഴിക്കോട്, കൽക്കട്ട, കോയമ്പത്തൂർ, കണ്ണൂർ, ജൂനോഡ്, ഹെയർഫീൽഡ്, ഹൈദരാബാദ്, കോതമംഗലം, കത്തിയരോട്, കോഴഞ്ചേരി, കാഞ്ചംകുളം, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, മൂന്നൂർ, മദ്രാസും, മൂവാറ്റുപുഴ, മംഗലാപുരം, മധുര, മൈസൂർ, മാവേലിക്കര, മദ്രാസ് നാൾകോവിൽ, നാഗപ്പുർ, ന്യൂഡൽഹി, വാലാ, വത്തനംതിട്ട, വാലക്കോട്, വീരമേട്, സെക്കൻദ്രാബാദ്, മേൽമല, കൊല്ലം, വാണി, സേലം, തിരുനൽവേലി, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, തൊടുപുഴ, തൃത്തൂക്കടി, തൃശൂർ, വൈക്കം, വെല്ലൂർ, വണ്ടിപ്പുരിയാർ.

ഒ. ഓം. മാത്യു (സെക്രട്ടറി)

ചർച്ചവീക്ഷിണി

pressure from those pressures of hunger, fear and greed which are the incentives of other men. He works because he must but a new attitude towards his work is implanted in him. He works not as unto man, but as unto his Master in heaven, and thus he finds in work well done the satisfaction which cannot be derived from earthly rewards or diminished by earthly hardships. Here lies the redemption of work; significance of our work on earth lies in its earthly rewards but in its character of service rendered to our Lord in heaven, who will pronounce upon it the final verdict: "well done, thou good and faithful slave; . . . enter thou into the joy of thy kurios" (Mat. 25: 21-23). It is the final, the heavenly (eschatological) goal which invests our earthly labour which the non-Christian can never know; and thus the biblical doctrine of work is relevant only to Christians. It can not be handed out to the masses and the classes as a resolution of all our problems of industry and labour. It is the Christian hope which alone renders possible the Christian attitude towards work. There is in the Bible a close connection between work and worship. The Decalogue sets the ordinance "six day shalt

thou labour" within the framework of the commandment to keep holy the seventh day. It is implied that though work may occupy six-sevenths of a man's life it is nevertheless not the whole of it or the highest part of it what happens on the seventh day, the worship of God in His holy place, is man's highest activity here below, the anticipation of that heavenly rest which remains unto the people of God (cf. Heb 3:7-4: 11) In the New Testament, as we have seen, we find the conception of work well done as a service that is rendered to our Master in heaven, who thus becomes the Lord of all our work, our ultimate kurios, or "employer". There is thus a sense in which it may be said that *laborare est orare* (oradorars), that work and worship are like forms of offering which Christian folk present to God. Man offers to God his whole life in every part, including his worship and his work. Not, of course, that man can in virtue of his own merits or skill offer anything that is worthy of the all holy God. From the stand point of God's absolute demand men must always confess that they are "unprofitable doulois" (Lk 17: 7-10). But now in Christ God has opened for men a way to himself, and men who are

in Christ, though sinners, can nevertheless bring their offerings to God, including all the labours of their hands. No longer are they called *doulois*; they are called "friends" (Jn 15: 14-15). This profound mystery, the deepest truth about the New Testament doctrine of work, is given sacramental expression in the Church's central act of worship, the "breaking of bread" or Eucharist. In this service are brought and offered the fruits of the labours of men's hands, the bread and wine, symbols of all our work. Here in the Church's offering God gives back to us the gifts that we have brought to Him, but now they are made sacraments of His grace, the very life of God Himself, the sacred body and blood of Christ. Here in the Eucharist is enshrined the whole mystery of man's labour as well as the whole drama of man's redemption. Here is the perfect symbol of the wholeness of the Christian life, the unity of work and worship, the strange unbreakable link that exists between the bread that is won in the sweat of man's face and the bread of life that is brought without money and without price.

(8-ാം പേജിൽ ചിന്ന തുടർച്ച കണ്ടുനോടോ? എനിക്കു പഠിച്ചിരിക്കുന്ന ധനം മറ്റു പലക്കും ഉള്ളതിനേക്കാൾ കുറവുണ്ടെന്നുള്ള വിചാരമുണ്ടോ, പലക്കും ഉള്ളതിനെക്കാൾ അധികമാണെന്നുള്ള ചിന്തയാണോ എന്റെ മനസ്സിൽ അധികമായുള്ളതു?

"കത്താലെ, എന്റെ മാതാപിതാസായിൽ എടുത്തിട്ടുള്ള പ്രതിഭയെ ദിവസവും നിറവേറ്റുന്നതിനുള്ള ആത്മീയ ഉണർവ്" എനിക്കു വിതരണമെ."

THE BANK OF NEW INDIA Ltd.

ASSURES
EFFICIENCY AND SAFETY
OFFERS

BANKING FACILITIES OF ALL KINDS

Chairman: K. GEORGE, B. A.

Other Directors:

Sri. E. J. Philipose	,	P. K. Chacko
B. A. B. L.	,	P. C. Kurian,
" P. T. Varughese,		M. A. B. L.,
C. K. Therakath		
- General Manager: Sri. K. E. CHERIAN

H. O.
TRIVANDRUM-1.

BRANCHES:
17 in T. C. STATE

ചർച്ചവീക്ഷിണി വാരിസംഖ്യ

എപ്പോഴും മുൻകൂർ.

	രൂ.	ണ.	പ.
ഒരു വർഷത്തേക്കു്	6	0	0
6 മാസത്തേക്കു്	3	0	0
ഒറ്റപ്രതി	0	2	0
ഇൻഡ്യാനിയയിൽ	8	0	